

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр. 452/17
Дана: 16.04.2019. године
Катанићева бр. 15
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Пајић, председника већа, судије Славице Николић, члана већа и судија поротника Софије Шуберт, Мирославке Милутиновић и Весне Главић, чланова већа, са записничарем Јеленом Вулићевић, у кривичном поступку против окривљеног ВУЈИЋ ДАНИЈЕЛА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду КТО.бр.54/13 од 10.12.2013. године, након главног, јавног претреса одржаног дана 09.04.2019. године у присуству заменика ЈТ ВЈТ- а у Београду Љиљане Мауковић, оптуженог Вујић Данијела и његовог браниоца адвоката Горана Јовандића, донео је једногласно а дана 16.04.2019. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени ВУЈИЋ ДАНИЈЕЛ, [REDACTED]

[REDACTED]

КРИВЈЕ

Што је:

Дана 19.06.2013. године око 13,30 часова у Београду, у улици Никодима Милаша број 12 стан број 3, у стању смањене урачуњљивости до степена битног али не и битно, свестан свог дела и његове забрањености чије је извршење хтео, лишио живо **[REDACTED]** **[REDACTED]** тај начин што је по претходном договору позивом са свог броја **[REDACTED]**, на оглашени мобилни телефон **[REDACTED]** дошао код оштећеног у стан, на наведеној адреси, ради сексуалних услуга и након вербалног сукоба, због покушаја оптуженог да оштећеном за плаћање тих услуга преда новчаницу од једног уместо од сто долара, дошло је и до физичког сукоба којом приликом је оптужени ножем који је донео са собом у стан оштећеног сакривеног у новинама и који је заједно са новинама спустио на сточић, узео тај нож и оштећеном задао, најпре, док се он налазио у стојећем ставу лицем окренут према оптуженом, три убодине у пределу предње стране грудног коша, услед којих је оштећени пао на леђа на под собе, након чега је оптужени наставио да га убада, те му је задао пет убодина у пределу предње стране трбуха од којих је четири продрло у трбушну дупљу, а једна је била површна као и једну површну секотину, након којих повреда му је, када се оштећени нашао трбухом и десним делом бока на поду, задао једну дубоку убодину у левом појасном пределу као и површну огреботину на задњој страни леве бутине, с тим што је оштећени критичном приликом задобио и две убодине у пределу леве подлактице и једну секотину између палца и кажипрста на дланеној страни леве шаке, које повреде су настале у покушају оштећеног да се одбрани од напада оптуженог подметањем руке и хватањем наведеног ножа, услед којих повреда је, а услед губитка велике количине крви из пресечених крвних судова, дуж канала убодине и прободина унутрашњих органа – срца, левог плућног крила, слезине, јетре и оба бубрега, као и дуж канала убодине и секотине на левој руци, наступила смрт оштећеног

- чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113 КЗ-а

Па суд окривљеном **ВУЈИЋ ДАНИЈЕЛУ**, на основу напред наведеног законског прописа и одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54, 60, 62 и 63 КЗ

- за напред наведено кривично дело убиство из члана 113 КЗ-а утврђује казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година

- за кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ по пресуди Вишег суда у Београду К.бр.916/13 од 31.01.2017. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.569/17 од 05.09.2017. године узима као утврђену казну затвора у трајању од 8 (осам) година

Па му суд **ИЗРИЧЕ јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година**, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21.06.2013. године када је лишен слободе, до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 264 ЗКП-а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ- а у Београду КТО.бр.54/13 од 10.12.2013. године, опт. Вујић Данијелу стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тач. 1. КЗ- а и кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ- а. Пресудом Вишег суда у Београду [REDACTED] од 31.01.2017. године окривљени је под тачком један оглашен кривим за кривично дело убиство из члана 113 КЗ и под тачком два је оглашен кривим за извршење кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези чл. 30 КЗ. Пресудом Апелационог суда у Београду [REDACTED] од 05.09.2017. године преиначена је наведена пресуда Вишег суда у Београду у односу на кривично дело под тачком два убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ- а и постала правноснажна у том делу, док је за извршење кривичног дела убиство под тачком један из члана 113 КЗ укинута пресуда и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Заменик Вишег јавног тужиоца у Београду Љиљана Мауковић је у поновном поступку у завршној речи остала при оптужном акту од 10.12.2013. године у делу који се односи на кривично дело Тешко убиство из чл. 114 тачка 1 КЗ, те да је наведено дело квалификовани облик кривичног дела убиства које је извршено на свиреп начин. Сматра да је окривљени покојном оштећеном наносио тешке и сувишне патње, на шта указује и комбиновано судско медицинско вештачење др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића који су изнели свој закључак да је оштећени трпео физичке болове и страх високог интензитета, који су настали приликом задобијања прве убодине, и трајали приликом задобијања телесних повреда, све до тренутка губитка свести, а такође на свирепост указује и природа личности окривљеног, његова безобзирност и безосећајност, при чему је и вештачењем утврђено да се ради о дисоцијалној личности. Окривљени је био свестан да оштећеном наноси патње, обзиром да му је задао низ повреда од којих је велики број био заживотан, повреде на левој руци су одбрамбене, што значи да је оштећени покушавао голим рукама да се заштити од напада окривљеног, при чему окривљени није марио у каквом се психичком стању налазио оштећени. Предложила је да суд окривљеног огласи кривим за извршење кривичног дела Тешко убиство из чл. 114 тачка 1 КЗ и осуди га на максималну казну затвора, посебно имајући у виду да је окривљени вишеструки повратник и да је раније одговарао за истоврсно кривично дело и био осуђен на казну затвора од 20 година, коју је издржао у трајању од 18 година, што на њега очигледно није утицало.

Бранилац окривљеног адвокат Горан Јовандић је у завршној речи навео да у току трајања овог поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет и да није изведен ниједан доказ, ни материјални, ни нематеријални, ни посредни ни непосредни који би потврдили извршење кривичног дела из члана 114 став 1 тачка 1 КЗ. И у самим радњама описаним у оптужници не стичу се обележја свирепости као битна обележја овог дела. Свирепост има своју објективну компоненту, а то је наносење непотребних патњи жртви и има субјективну компоненту која се састоји у намери извршиоца да мучи жртву. Сама чињеница да је задато више убодних рана не може сама по себи да буде разлог за такву правну квалификацију. Смрт оштећеног је настала веома брзо па болови не прелазе интензитет уобичајене патње код обичног лишења живота, тако да број убода не мора да буде мерило свирепости извршиоца. Што се тиче налаза и мишљења вештака одбрана указује на комбиновано вештачење проф. др Бранимира Александрића и др Ратка Ковачевића, из кога се такође види да у радњама извршиоца не постоји ни субјективна ни објективна компонента тешког убиства. Оштећени је трпео болове високог интензитета од прве убодине до губитка свести и трпео је страх високог интензитета.

Вештак Александрић се у свом првобитном налазу изјаснио да је оштећени трпео страх високог интензитета до степена ужаса. На главном претресу је објаснио да под степеном ужаса подразумева препаст за сопствени живот. При изјашњењу на главном претресу од 05.02.2019. године, а поводом примедби браниоца окривљеног вештак Александрић је рекао да су убодне ране нанете једна за другом у кратком временском интервалу од око 15 до 20 секунди, а да је смрт наступила 3 до 5 минута након задобијања претходних повреда. На око један до један и по минут након задобијања последње повреде, код сада покојног је дошло до помућења, а затим и до губљења свести. Из свега овога јасно је да не постоји чак ни објективна компонента за ову правну квалификацију. Смрт је наступила веома брзо, јасно је да није доказана ни објективна компонента, ни намера, ни свест потенцијалног извршиоца да му наноси непотребне патње. Он није имао намеру да код оштећеног изазове страх до великог степена патње тако да није остварена ни субјективна компонента. Стога ни појединачно постојање ових компоненти није доказано као ни њихово кумулативно постојање, па се не може радити о правној квалификацији тешког убиства како је то наведено у оптужби, већ се евентуално овде може радити о обичном убиству из члана 113 КЗ. Међутим, одбрана сматра да током поступка није изведен ниједан доказ из кога произилази да је извршено и кривично дело обично убиство. Биолошким траговима утврђено је присуство окривљеног на месту догађаја, а он то не спори, ниједан биолошки траг који би га непосредно везао за извршење дела није пронађен на оштећеном, нити се то може утврдити на несумњив начин. Оптужени је објаснио под којим је околностима дошао у стап и како је поступио. Његова изјава коју је дао у полицији 21.06.2013. године и његово наводно признање дати су на незаконит начин. Чак иако се ово узме као доказ, пошто је суд одбио предлог одбране да тај доказ издвоји из списка предмета као незаконит, одбрана сматра да је он и даље апсолутно незаконит. Наиме, његов брањеник не користи изразе наведене у његовој изјави, нити начин изражавања из те изјаве одговара његовом образовању, што све иде у прилог ономе што је он рекао, да су полицајци нешто диктирали, а он само потписао. Имају исказе и полицајаца да су тражили кључеве од стана, који су наводно бачени у близини и нож, али их нису нашли. Поставља се питање како је могуће да они нису нашли нож. Стога је сам записник апсолутно незаконит, па суд иако га није издвојио из списка не треба да му поклони веру. Што се тиче браниоца окривљеног по службеној дужности који му је био постављен у полицији и његовог сведочења на главном претресу, када се цене они говоре у прилог да је одбрана окривљеног истинита, јер се бранилац уопште не сећа детаља догађаја, ни о чему се овде ради. Зна да је позван од стране Трећег одељења и да је спроведена процедура у складу са законом. Сам однос тог браниоца и његов исказ апсолутно иду у прилог одбрани, јер је немогуће због тежине овог дела и особености овог случаја да се тога не сећа. Све се одиграло на начин како је окривљени рекао, да није поучен о својим правима, да он није ништа говорио, већ је све у његовом присуству диктирано, а он је само потписао. Овде се дакле не ради о кривичном делу тешко убиство, јер нису испуњени објективни и субјективни критеријуми за то, а нема ни довољно доказа ни за обично убиство из члана 113 КЗ. Стога је предложио да суд његовог брањеника ослободи од оптужбе. Ако суд ово не уважи, ако нађе да у радњама његовог брањеника има елемената кривичног дела сматра да приликом одређивања врсте казне и одмеравања казне треба да узме у обзир и бројне олакшавајуће околности које стоје на страни његовог брањеника и да му изрекне казну која одговара законском минимуму казне за дело за које је оптужен.

Окривљени Вујић Данијел се у завршној речи придружио завршној речи свог браниоца и нагласио да се он сам пријавио у ПС Земун када се десио тај покушај убиства, и сматра да суд не треба да цени то што је 18 година провео у затвору, јер је ту казну одслужио. Има пет заната, али нигде није могао да закуца, нити је неко хтео да му да посао.

Суд је на главном претресу извео доказе: саслушањем окривљеног, испитивањем [REDACTED] ањем записника о испитивању [REDACTED] читањем писаних доказа у списима предмета и то обдукциони записник Института за судску медицину број 531/2013 од 20.06.2013. године са фотографијама, писани налаз и мишљење проф. др Ратка Ковачевића од 23.09.2013. године, службена белешка о форензичком прегледу лица места ОКТ од 20.06.2013. године, Палилула, Београд, ул. Никодима Милаша бр. 12, вештачење Биолошких трагова Биолошког факултета у Београду К 6488/13 од 27.08.2013. године, вештачење биолошких трагова Биолошког факултета у Београду К 6490/13 од 27.08.2013. године, писани налаз и мишљење проф. др Бранимира Александрића од 13.11.2013. године, [REDACTED] вези са имовинскоправним захтевом од 09.12.2013. године, допис Телеком Србија од 24.03.2014. године са листингом одлазно-долазног телефонског саобраћаја из фиксне и мобилне мреже за [REDACTED] период од 01.01.2013. године до 20.06.2013. године и листинг оствареног одлазно-долазног телефонског саобраћаја и СМС порука за број картице [REDACTED] период 01.01.2013. до 20.06.2013. године, пресуда Окружног суда у Београду К.бр.298/95 од 28.10.1997. године, допис Телекома Србија од 05.05.2014. године са листингом одлазно-долазно телефонског саобраћаја [REDACTED] за 18. и 19.06.2013. године, допис Теленора од 05.05.2014. године са листингом одлазно-долазног саобраћаја за [REDACTED] у периоду од 18.06.2013. до 21.06.2013. године, писани налаз и мишљење др Ратка Ковачевића од 16.07.2015. године, исказ др Бранимира Александрића са главног претреса од 03.09.2015. године, од 02.12.2016. године, исказ Ратка Ковачевића са главног претреса од 22.10.2015. године, 21.04.2016. године, 02.12.2016. године, исказ др Душана Кецкаревића на главном претресу од 15.09.2016. године и од 07.12.2018. године, са писаним налазом и мишљењем др Бранимира Александрића и писани налаз и мишљење др Ратка Ковачевића од 23.09.2013. године и његово изјашњење на главном претресу од 07.12.2018. године, допунски заједнички налаз и мишљење др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића од 14.01.2019. године и изјашњењу оба вештака др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића са главног претреса од 05.02.2019. године, увидом у фотодокументацију са прилозима сачињене од 27 страна и 54 фотографије, а сачињених 20.06.2013. у улици Никодина Милаша бр. 12, са скицом лица места и осталим прилозима, допис УКП-а Одељење за оперативну крим. технику од 14.04.2015. године и пресуду Кж1 569/17 од 05.09.2017. године, извод из КЕ за окривљеног, па је ценећи изведене доказе сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности, а у склопу са одбранама окривљених утврдио:

Окривљени Вујић Данијел је у својој одбрани пред овлашћеним службеним лицима полиције дана 21.06.2013. године, у присуству браниоца навео да је дана 16/17.06.2013. године на трафици купио огласе за јун месец где је прочитао оглас да транвестит нуди сексуалне услуге, при чему је наведени оглас садржао и фотографију и број телефона. У том смислу, у уторак 18.06.2013. године је позвао тај број телефона са свог мобилног телефона чији је [REDACTED] тао колико коштају његове услуге, а он му је рекао да је цена 30 евра за пола сата, а 50 евра за сат. Објаснио је да се том приликом нису ништа договорили али да је сутрадан са истог броја телефона, око 12 часова, позвао исти број и он му је рекао да дође у Рузвелтову улицу бр. 63 и да га позове кад стигне. Када је дошао, поново је позвао а он му је рекао да дође до улаза бр. 12 и да ту звони на интерфон, при чему му је рекао и презиме, које не може да определи, неко на „М“, а сећа се да је звонио на други или трећи тастер по реду. Даље је објаснио да је ушао у зграду, а да га је он сачекао у ходнику, обучен у тамну женску хаљину, те да је имао косу до рамена а на ногама женске ципеле са штиклом. Објаснио је да су прошли кроз нека гвоздена врата, тачније, сишли су у сутерен, и ту су почели да преговарају о цени. Он је извадио једну замотану новчаницу од

једног долара и рекао ошт. да је то сто долара па је исту ставио у паклу цигара која је припадала оштећеном. После кратког времена, оштећени је проверио ту новчаницу, и видео да се не ради о сто долара, па је ту почела свађа, а оштећени је почео да га удара ногама на којима је имао штикле, при чему га је два пута најмање, ударио у стомак. Указао је да на стомаку још увек има траг од штикле, као и да је од тих удараца пао преко неког стола. Даље је навео да је приликом доласка у стан са собом понео неке новине, како мисли СКМ, без корица, као и да је у њима био нож са плавом дршком из једног дела (није био на расклапање), а дужина сечива је била око 12- 13 цм. Објаснио је да је нож понео са собом јер није знао особу код које иде, па како би могао да се одбрани у случају евентуалног напада, ако би их било више од двоје, троје. Тај часопис је заједно са ножем оставио на сточићу тако да је у једном тренутку када га је оштећени гурнуо, нож пао са сточића између њега и оштећеног. Даље је навео да је у једном тренутку он видео тај нож у руци оштећеног, па су почели да се рву и у том рвању, оштећеном је испао нож, а он је онда ухватио нож својом десном руком и убо оштећеног више пута у пределу стомака. Објаснио је да је оштећени за то време био у стојећем положају наспрам њега и да су се рвали. Указао је да је у том рвању оштећени њега ноктима огребао по врату са десне стране. Приликом убадања, он је у једном тренутку, како га је држао својом левом руком, замахнуо десно, а оштећени се одгурнуо па је сам себе убо у домали прст леве руке. Додао је да је цела та туча трајала десетак минута. Даље је навео да зна да је убо оштећеног четири или пет пута држећи нож у десној руци, након чега је пребацио нож у леву руку из тог разлога што му је оштећени тада држао десну руку и ударао га ногама, па га је убо можда још два пута. Указао је да зна да је оштећени вриштао, али не може да определи шта је говорио. Након што је оштећени пао на земљу и престао да пружа отпор, није га више дирао, већ је скинуо чарапе и завио свој прст који је крварио. Напоменуо је да из стана није узео ништа, али је видео да је транвестит имао телефон који је стајао у женској торби, тамно браон боје, која је стајала поред њега на кревету. Видео је да је оштећени у једном тренутку када је он ушао, из торбе извадио мобилни телефон и одмах га вратио, при чему је то био само тренутак, због чега не може да определи о којем се телефону ради. Након што је изашао из стана, попео се уз степенице, а кључеве од стана је понео како би могао да отвори метална врата са решеткама. Објаснио је да је када је изашао из зграде скренуо десно и бацио кључеве на земљу, поред неких аутомобила. Дошао је до угла зграде, скренуо десно па одмах лево у улицу одакле је после неких 200 метара скренуо у прву улицу десно. Објаснио је да је то мала улица, која се налазила одмах поред неког обданишћа или школе, а он је ту бацио нож у једну шахту, за коју зна да у њој није било воде по томе што је чуо туп звук када је нож ударио о тло. Одатле је отишао аутобусом кући. Сву гардеробу коју је тог дана носио скинуо је са себе и бацио у канту, а свој телефон је такође бацио на Карађорђевог тргу, у контејнер. Картицу је понео са собом, заједно са још једном картицом, [REDACTED] а која је такође његова. Објаснио је да је једну од те две картице изгубио, а другу је спалио. Навео је да мисли да је код оштећеног био у време око 14 часова. Појаснио је да је са оштећеним прво око петнаест минута разговарао колико се дуго бави тим послом. У тренутку када је први пут убо оштећеног, стајао је ближе вратима, леђима окренут истим, а оштећени је стајао испред њега. Позван да изнесе своју одбрану пред истражним судијом Вишег суда у Београду дана 23.06.2013. године, оптужени је изјавио да ће искористити своје законско право, те да ће се због психо-физичког стања у којем се налази бранити ћутањем, односно, да неће износити своју одбрану.

Изнесећи своју одбрану на главном претресу дана 17.04.2014. године, оптужени је променио свој исказ дат пред овлашћеним службеним лицима полиције у својству осумњиченог, дана 21.06.2013. године. Тако је навео да је, након што је дошао до стана у којем се оштећени налазио видео да су врата од стана била одшкринута, па је ушао у исти и

пошто је видео да у првој просторији у коју је ушао нема никога, ушао је у другу просторију и видео да оштећени лежи на поду, мртав. Објаснио је да је закључио да је оштећени мртав по томе што се није померао. Навео је да је, колико се сећа, оштећени лежао потрбушке. Додао је да није видео повреде код оштећеног који је лежао на земљи непомишно. Видео је да је поред оштећеног било крви, као и да је крви било по целом стану, као да је неко прскао крв по целом стану. Објаснио је да је по стану ишао и лево и десно, и као што је рекао, обишао је цео стан корачајући. Навео је да је, с обзиром да се већ затекао на том месту где је лежало мртво лице, он био унезверен јер је аутоматски због тога већ био крив. Додао је да, колико се сећа, у стану ништа није дирао. Указао је да иначе пуши, али мисли да том приликом у том стану он није пушио. На питање председника већа навео је да када је био у стану није био повређен ни на који начин. Указао је да уколико је нађен ДНК траг који припада њему негде у ходнику испред стана оштећеног, он не може да објасни на који начин се траг нашао на том месту, с обзиром да он није био повређен. Навео је да је потом прошетало још мало по стану, при чему тамо никога није видео, па је, пошто се ту задржао још један или два минута, изашао је из стана и отишао "главом без обзира". Објаснио је да је био узбуђен због тога што је видео, због чега се не сећа тачно где је отишао. Додао је да никога о томе није обавестио, јер је сматрао да ће сви мислити да је он крив за то што је оштећени био мртав. Након што је оптуженом предочен исказ који је дао у полицији 21.06.2013. године, а на питање из којих разлога је изменио своју одбрану у односу на одбрану коју је дао у полицији у присуству браниоца и тужиоца, оптужени је изјавио да су, чим је дошао у контакт са полицајцима из 29. Новембра, они говорили да они знају да је он то урадио, да имају доказе, па су извршили притисак на њега да призна да је извршио кривично дело. Додао је да су му посебно предочавали да је он раније осуђиван за слично кривично дело, па је након тога имао поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности, који је трајао можда 30-ак секунди, а након тога полицајци су куцали неку изјаву коју је он на крају само потписао. Указао је да се не сећа шта је тачно рекао. У односу на два различита исказа која је дао, навео је да може да каже да остаје код одбране коју је дао на главном претресу, а не код онога што је рекао у полицији, јер је то што је рекао у полицији, учинио под принудом и притиском полиције. Прецизирао је да у полицији ништа није ни рекао већ су полицајци све испричали, а он је на крају то само потписао, због чега је и предложио да се на главном претресу саслушају полицајци који су од њега узимали изјаву, као и његов бранилац по службеној дужности који је тада био присутан. Појаснио је да су полицајци само вршили притисак на њега да призна извршење кривичног дела, али га нису тукли, већ је можда добио неки блажи ударац, али не може да каже да су га тукли, с обзиром да је имао много гора и лошија искуства са полицијом раније. На питање браниоца изјавио је да није полицајцима признао да је извршио кривично дело, већ да је само седео са њима у канцеларији, а они су нешто причали, те да је могуће да је само повремено њима климнуо главом и рекао "да". На питање браниоца да ли је чуо шта су полицајци диктирали на записник, оптужени је изјавио да је био у неком полусвесном стању и да се не сећа да је чуо шта су они диктирали. На питање браниоца оптуженог како је изгледао његов разговор са адвокатом, изјавио је да је са њим био у ходнику и разговарао можда тридесетак секунди. Износећи своју одбрану на главном претресу дана 27.03.2015. године, оптужени је навео да у свему остаје код исказа који је дао на главном претресу дана 17.04.2014. године и дана 04.06.2014. године, те да истом нема ништа да дода.

На главном претресу од 12.10.2018. године, окривљени је у својој одбрани навео да се критичног дана чуо с [REDACTED] и договорили су се да се нађу код њега. Када је нашао тај стан, затекао је полуотворена врата од стана кроз која је излазило неко малолетно лице и само прошло. Просторије су биле подрумске, ушао је у први део просторија у којима је било мрачно, а у другом делу просторија када је ушао видео је за њега

неочекивани приказ и т. [REDACTED] које је било на патосу. Није знао шта да ради. Задржао се ту, не сећа се тачно колико, од минут до три минута и истрчао је главом без обзира напоље. На главном претресу од 21.03.2019. године окривљени је остао у свему као на досадашњем главном претресу.

[REDACTED] приликом испитивања је навео да има пуно посла и обавеза и да је често био бранилац по службеној дужности у полицији и пред судом, а поред тога има пуно посла и у својој канцеларији, тако да не може да се сети оптуженог, нити га препознаје када га види у судници и не сећа се ни детаља око саслушања осумњиченог које је обављено 21.06.2006. године у полицијској станици. Не сећа се ни кривичних дела које се овде оптуженом стављају на терет јер је у својој професионалној каријери до сада бранио доста људи и за убиство и за тешко убиство, нарочито по службеној дужности. Не сећа се овог догађаја нити сусрета са оптуженим, али је сасвим могуће да је поверљив разговор био у ходнику и то се често дешава да се поверљиви разговори обављају у ходнику, јер нема техничких могућности да се обави у некој другој просторији, али конкретног догађаја са оптуженим, односно сусрета са њим се не сећа. Дешава се да по некада има техничких могућности, па се обезбедни посебна просторија, с обзиром да та просторија може често да буде заузета, јер цела зграда користи ту једну просторију, али сигуран је да поверљив разговор није трајао 30-так секунди не сећа се конкретног догађаја, његови разговори када су у питању клијенти и када се ради о поверљивом разговору трају дуже, али је могуће да се овде оптуженом учинило да је то тако кратко трајало. Зависи од чињеничног стања и доказа колико конкретно траје поверљив разговор, уколико се ради о сложенијем чињеничном стању сигурно је да разговор траје дуже, уколико је нешто једноставније, онда је разговор краћи, али дужина поверљивог разговора не зависи од тежине кривичног дела односно од запрећене казне, већ од сложености чињеничног стања. Када је бранио клијенте у полицији покушавао је да искористи неки процесни пропуст или грешку, међутим, они имају формуларе записника који су рађени на нивоу Републике Србије који су готово једнообразни и који прочитају осумњиченом пре саслушања. Не може да се сети догађаја, нити тога како је конкретно текло саслушање, али из искуства зна да обично осумњиченог саслушају два инспектора од којих један ради као записничар и куца записник, а други саслушава осумњиченог. Не може ни да се сети да ли је један инспектор диктирао записник, а други куцао, нити може да се сети садржине записника, а сада је чуо да је то било 2013. године. Не сећа се да је тражио да се записник штампа у 8 примерака, али зна да је уобичајено да се куца у 6 примерака и увек тражи један записник за себе, с обзиром да му то припада, али сада се заиста не сећа да је тражио 8 примерака, а сматра да то није од великог значаја. Принципијално прати записник и оно што се уноси у записник и у том смислу у његовом присуству се уноси у записник коректно оно што окривљени износи. Не зна да ли је окривљени био под неким лековима или није, јер то не може да процени и за то није стручан, а не сећа се конкретног случаја због протекла времена [REDACTED] је на главном претресу од 21.03.2019. године навео да му је само делимично у сећању око чега се овде води поступак. Сећа се да је од стране Трећег одељења у преткривичном поступку против овде окривљеног био позван као бранилац окривљеног по службеној дужности, међутим не сећа се садржине тог предмета пошто се приликом давања ранијих изјава боље сећао догађаја, и остаје код онога што је изјавио на ранијем главном претресу. Не сећа се конкретног случаја, али може да каже да је приликом службених одбрана које је радио присуствовао изведеним радњама, да увек има поверљив разговор у свим службеним одбранама, и да саопштава права клијенту, а то ради и полиција и то улази у записник. То у свим приликама увек улази у записник, а већ конкретно ове прилике и предмета се не сећа, ни да ли је полиција предочавала окривљеном доказе против њега, нити које доказе. Не сећа се детаља, тако да се не сећа колико је трајао поверљив разговор, ни да ли је окривљени том приликом хтео да

ангажује неког другог браниоца, нити да ли је помињао име неког другог браниоца, али тиме би се завршило његово службено ангажовање, да је то тако било. Не сећа се да ли је тада ██████████ изјавио да жели да прочита записник и да ли је тај записник прочитао, али да је тражио то би му сигурно било одобрено, а то каже на основу других случајева, то јест генерално на основу свих других случајева. У његовој пракси се никада није догодило да дође као бранилац по службеној дужности, а да осумњичени има видљиве повреде, да је видео неке повреде сигурно би тражио лекарски преглед.

Окривљени је приговорио исказу ██████████ водећи да је ово срамота.

Из записника о испитивању ██████████ од 21.04.2016. године произилази да је окривљени Вујић Данијел саслушаван у полицијској станици, али сад не може са сигурношћу да се изјасни да ли је он био овлашћено службено лице или записничар када је окривљени био саслушаван, чини му се да је он био овлашћено службено лице, али мисли да то није од великог значаја, пошто су и колега и он овлашћена службена лица и томе не придају велики значај, ко ће од њих бити записничар, с обзиром да немају професионалне записничаре и често се дешава да се улога промени, али то се најлакше може проверити уколико се изврши увид у записник о саслушању осумњиченог. Не сећа се конкретно шта је све ушло у записник о саслушању овде осумњиченог Вујић Данијела, али зна да су њихова сва саслушања осумњиченог типска, тако што га након узимања личних података упознају са његовим правима, а након тога има поверљив разговор са браниоцем, а колико се сећа још у то време они су у полицији имали отштампани примерак у коме су наведена права осумњиченог лица и давали су осумњиченом да се са тим упозна, а након поверљивог разговора уколико осумњичени жели да изнесе одбрану, они му омогуће да у несметаном излагању изнесе своју одбрану, па након тога тек се постављају питања. Када каже да му се омогући да у несметаном излагању изнесе своју одбрану они се труде да ипак то буде усмерено на сам догађај и кривично дело које му се ставља на терет и да не иде прешироко. Они не достављају овај акт о правима уз записник о саслушању осумњиченог тужилаштву и суду. Поука о правима се констатује у самом записнику о саслушању осумњиченог, а они овај отштампани примерак задржавају, тачније један примерак дају осумњиченом како би се поучио о свим правима задржаног лица. Када је осумњичени у конкретном случају изнео своју одбрану у несметаном излагању након тога када је диктиран записник и он је отклонио евентуалне грешке у падежима и неке друге граматичке недостатке у излагању осумњиченог и записник је сачинио да буде коректно граматички састављен. Када је записник откуцан он је дат пре потписивања осумњиченом и браниоцу на увид да га прочитају пре потписивања, а поред тога бранилац је био присутан све време приликом сачињавања записника и у случају да је било неких примедби оне би биле стављене на тај записник. Поред тога поверљив разговор осумњиченог са адвокатом је био у посебној просторији, односно ради се о канцеларији која је обезбеђена са решеткама и у случају када саслушавају осумњичене за најтежа кривична дела они омогућавају осумњиченом да обави поверљиви разговор у посебној просторији, а не у ходнику, да не би осумњичени побегао и како не би адвоката довели у незгодну ситуацију. Након што је сведоку предочен исказ оптуженог са главног претреса од 17.04.2014. године, сведок је навео да су ствари које су унете у записник ствари које они нису могли да знају нити да измисле, тако да је то оно што је окривљени рекао. Поред тога за њих у полицији је ово био прилично једноставан предмет и било је доста доказа тако да нису имали потребе да било шта фингирају, а и иначе то не раде, јер је још у тренутку привођења осумњиченог било доста доказа и касније током прикупљања доказа прикупљени су и други докази и приликом изношења своје одбране окривљени је изнео неке детаље које они нису могли да знају, а поред тога указује и на то да је био присутан и јавни

тужилац том саслушању тако да то даје додатну гаранцију за исправност овог записника и сигуран је да тужилац не би дозволио да они ставе у записник нешто што није речено. Не може да се изјасни када и где су пронађени кључеви, али му се чини да су кључеви од стана пронађени у близини стана у коме је становао оштећени. Покушавали су да нађу и предмет извршења кривичног дела, јер је осумњичени рекао да је неки нож бацио у неки шахт, и да су они покушавали да нађу нож, али да га нису нашли. На главном претресу од 12.10.2018. године [REDACTED] је додао да је у то време радио као руководиоца групе за крвне и сексуалне деликте у УКП Треће одељење, на расветљавању овог кривичног дела. Не сећа се конкретних околности са саслушања осумњиченог Вујић Данијела у Трећем одељењу УКП-а, јер је прошло доста времена од тада, али ако се ради о том кривичном делу сигурно је морао да буде присутан бранилац његовом саслушању као и за свако саслушање осумњиченог. Не може да се сети ни ко је све био присутан саслушању окривљеног. Сваки записник о саслушању осумњиченог има формуларни део где се уносе подаци и поука о правима тако да је то имао сваки записник, па и записник о саслушању осумњиченог. Они су имали праксу, а то је чинио и он, да сваком осумњиченом пре саслушања саопшти његова права да се на крају прочита записник, да он то потпише, а уколико је одређено задржавање давали су им посебан папир на коме је била поука о њиховим правима. То је морало бити и у овом случају, све ово што је до сада навео. Не сећа се да ли је он на овом записнику био овлашћено службено лице, али је био или записничар или овлашћено службено лице, а пракса је да овлашћено службено лице или записничар прочита осумњиченом његова права пре него што он да изјаву. Он је у том тренутку био упознат са свим детаљима везаним за предмет, али сада тих детаља не може да се сети. Сећа се да су били на адреси окривљеног, а да ли су вршили претрес стана где он живи, не може да се сети, али ако јесу мора да има записник о томе. Не сећа се, али мисли да ни код окривљеног, ни уопште нису пронађени предмети којим је извршено кривично дело ако се мисли на средство извршења, то јест нож. Ако је од окривљеног нешто том приликом одузето, то је констатовано у потврди о привремено одузетим предметима. Он се не сећа да ли је нешто од њега одузето. Не сећа се ни да ли је можда одузет мобилни телефон. Окривљени је саслушан у њиховим службеним просторијама, тада улица 29. Новембра. Они су га тражили на адреси становања, али га нису нашли, па су за њим расписали потрагу, а ухапшен је од стране радника ПС Земун, јер је био осумњичен за извршење неког другог кривичног дела у некој кафани. Сигуран је да је оптужени имао поверљив разговор са браниоцем, јер свакоме ко је саслушаван и задржаван омогућен је тај разговор, али се сада конкретно не сећа где је тај разговор обављен. Не може сто посто да тврди али мисли да је окривљени имао браниоца по службеној дужности у конкретном случају, када су отишли на његову адресу видели су материјално стање окривљеног и његове породице које су проценили да је лоше, јер нису имали ни струју. Њима је ПС Земун довела окривљеног, он није дошао код њих, а не искључује могућност да се он сам, како сада тврди, пријавио у полицијску станицу, мада би о томе требало да постоји извештај. Окривљени је поучен о својим правима и на члан 8 ЗКП-а РС. Сигурно је да они нису изнудили изјаву од окривљеног. Његову изјаву је писао записничар, они су пустили њега да исприча, а онда су ту изјаву унели у записник. Не може да се сети да ли је саслушању окривљеног присуствовао тадашњи заменик ВЈТ, али ако то пише у записнику, онда сигурно јесте. Пошто му је суд предочио записник о саслушању осумњиченог у Трећем одељењу УКП-а од 21.6.2013. године изјавио је да је то тај записник. Он је био овлашћено службено лице и он је поучио осумњиченог о свим правима у поступку која су наведена у напмени у том записнику. Он диктира записник на глас и то што диктира чује тада окривљени, а то исто чује и његов адвокат. Адвокат је све време присутан док се диктира записник, а у случају да изађе то се констатује на записнику. Он се не сећа конкретно да ли је окривљени читао овај записник, али сваки записник када се састави, прочита се још једном и онда они њима дају тај записник.

Оптужени је ставио примедбу да први пут у животу види [REDACTED] није саслушавао у полицијској станици, већ га је [REDACTED] препознао је другог сведока који је сада у ходнику и зна да је тај други сведок куцао записник, а нико му није дао написмено да прочита своја права. Окривљени је такође приговорио [REDACTED] наводећи да сведок лаже, да су му они изнудили изјаву и да му нису прочитали његова права, да је записничар диктирао овом сведоку шта да куца, да није био присутан његов адвокат, нити тужилац, као и да је он био повређен и сав крвав због претходног догађаја у кафани, био је сав исечен и искидана му је глава. На то је [REDACTED] такао да је он диктирао записник, и да се не сећа да ли је конкретно осумњиченом дао папир са његовим правима, али зна да је принцип да они свим осумњиченима дају тај папир, у крајњем случају у записнику о саслушању су констатоване све поуке о правима.

Из записника о испитивању [REDACTED] од 21.04.2016. године произилази да се сећа овде окривљеног и његовог саслушања у полицији. Он је приликом сачињавања записника о саслушању осумњиченог био записничар. Окривљени је том приликом поучен о својим правима и добио је папир где су била написана сва његова права, а не сећа се да ли је овај папир о правима осумњиченог достављан суду уз кривичну пријаву. Окривљени је имао браниоца и био му је омогућен поверљиви разговор са браниоцем у некој канцеларији у њиховој згради, а не сећа се која је канцеларија била искоришћена за поверљив разговор и не сећа се да ли је осумњичени прво одговарао на постављена питања, или је прво сам излагао своју одбрану, па су му касније можда постављана питања. Након што је сведоку предочена одбрана оптуженог са главног претреса од 17.04.2014. године, [REDACTED] навео да то што је оптужени рекао није тачно, и да је окривљени имао поверљиви разговор са браниоцем по његовој слободној процени око 30 минута, био је поучен о свима правима у поступку и износио је своју одбрану која је касније унета у записник, а на окривљеног нико није вршио притисак и нико га није терао да призна извршење дела, односно никаква принуда није извршена. На главном претресу од 12.10.2018. године [REDACTED] е навео да је у конкретном предмету убиства, поступао као службено лице и сва сазнања има на основу тога. Био је у групи за претрес стана куће где је живео Вујић Данијел у Земуну, а мисли да је учествовао у његовом саслушању. Прошло је доста времена тако да се не сећа свих детаља, јер су ове године радили на 23 убиства. Мисли да је од Вујић Данијела одузета нека гардероба, али не сећа се тачно шта, мисли да је била нека тренерка. Не сећа се да ли је од њега одузет неки мобилни телефон. Не сећа се да ли је од Вујића одузет неки предмет којим је извршено кривично дело или везано за кривично дело. Саслушању овде окривљеног био је присутан адвокат, колега Дарко Марковић и он, а окривљени је имао браниоца по службеној дужности. Они са лицем не причају док не дође бранилац, а затим омогућавају лицу поверљив разговор са браниоцем, што је било и у овом случају. Они пре него што дође бранилац, лице поучавају да не мора ништа да говори док не обави поверљив разговор са браниоцем, пре него што приступе саслушању лица они га поучавају о његовим правима, а у конкретном случају не зна да ли је окривљеног поучио о правима колега Марковић или он, али је уобичајено да то ради овлашћено службено лице, а не записничар. Он је већ рекао о којим правима они поучавају окривљеног пре поверљивог разговора и то да не мора ништа да изјави и да има право на браниоца. Не сећам се да ли је саслушању окривљеног присуствовао јавни тужилац. Сигурно је да окривљени није сам дошао у њихову станицу у 29. Новембар, а да ли га је он довео сада не зна. Не може да се сети у које доба дана је окривљени саслушаван. Не сећа се да ли је приликом саслушања окривљени био повређен, чини му се да је на себи имао неку тренерку. Пошто је био записничар, овлашћено службено лице је испитивало окривљеног и диктирао наглас

записник који је он писао. Записник се гласно диктира и даје се окривљеном да прочита. Пошто му је предочено да окривљени тврди да му пре саслушања нису предочена његова права истакао је да окривљени лаже. Није тачно ни да му је том приликом изнуђена изјава.

Окривљени је приговорио исказу сведока да није тачно да је имао разговор са браниоцем 30 минута, већ је био знатно краћи.

Из исказа ██████████ ези са имовинскоправним захтевом од 09.12.2013. године произилази да она није очевидца догађаја и када је убијен њен брат ██████████ да јој ништа у вези овог догађаја није познато. Није истакла имовинско правни захтев.

Из обдукционог записника Института за судску медицину број 531/2013 од 20.06.2013. године са фотографијама, произилази да је ██████████ насилна и да је наступила услед убодина срца и плућа. Даље је утврђено да су ране секотине и убодине описане детаљније под тачкама од 5 до 16 обдукционог записника нанесене дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, највероватније ножем.

Из службене белешке о форензичком прегледу лица места ОКТ од 20.06.2013. године, Палилула, Београд, ул. Никодима Милаша бр. 12 и фотодокументације са прилозима сачињене од 27 страна и 54 фотографије од истог дана на истом месту произилази да су на наведеној адреси пронађени следећи трагови који су обележени бројевима и то: траг бр. 1 ██████████ Дарко на поду собе у лежећем положају, траг бр. 2 трагови црвене боје налик на крв у виду капљица и траг газеће површине обуће нанет течношћу црвене боје налик на крв затечен у ходнику стана, траг бр. 3 и 4 трагови црвене боје налик на крв у виду прскотина, траг бр. 5 изгужвана пакла цигарета са натписом "Ронхил" у којој је затечено више цигарета и једна новчаница у апоену од 1 америчког долара затечена на поду собе, траг бр. 6 више трагова црвене боје налик на крв у виду капљица и један траг газеће површине обуће нанесен течношћу црвене боје налик на крв затечен на поду собе, траг бр. 7 пепељара у којој су затечена два опушка и један упаљач зелене боје, траг бр. 8 и 9 трагови црвене боје налик на крв, траг бр. 10 стаклена чаша на поду собе, траг бр. 11 једна поломљена дрвена столица на поду собе са траговима црвене боје налик на крв, траг бр. 12 траг црвене боје налик на крв у виду више капљица затечен у ходнику сутерена, траг бр. 13 траг црвене боје налик на крв у виду капи затечен је на новинама и једне поцепане новине у ходнику сутерена, траг бр. 14 трагови црвене боје налик на крв у виду више капљица на поду ходника непосредно испред улаза у подрумске просторије, трагови црвене боје налик на крв у виду капљице и то траг бр. 15 (затечен на четвртом степенику степеништа које води из сутерена зграде у приземље), траг бр. 16 (затечен на деветом степенику степеништа које води из сутерена зграде у приземље), траг бр. 17 (затечен на зиду ходника зграде на висини од око 0,05м а наспрам улазних врата сутерена), траг бр. 18 (затечен на другом степенику на око 2м од трага бр. 17), траг бр. 19 (затечен је на поду непосредно испред улазних врата зграде), траг бр. 20 (затечен је на бетонској стази на око 1м од улазних врата зград) и траг бр. 22, док се траг бр. 21 три кључа на земљаној површини уз бетонску стазу. Брисеви који су изузети са трагова су достављени ОКТ, траг бр. 4 је обрађен хемијском методом "амидо блеком" чиме су изазвана три трага папиларних линија и фиксирани размерним фотографисањем. Испод кревета собе нађене су новине "ЦКМ", у горњој фиоци полице затечена су документа на име ██████████ и мобилни телефон "Нокиа" и један новчаник црне боје са личним документима ██████████ ице места је фотографисано у затеченом стању.

Из дописа Телекома Србија од 24.03.2014. године са листингом одлазно-долазног телефонског саобраћаја из фиксне и мобилне мреже за претплатничк[REDACTED] 01.01.2013. године до 20.06.2013. године произилази да је достављена спецификација одлазног саобраћаја са редним бројем, датумом, позивним бројем временом почетка и краја позива, број импулса и трајања позива, а из листинга оствареног одлазно-долазног телефонског саобраћаја и СМС порука [REDACTED] период 01.01.2013. до 20.06.2013. године произилази да је достављена претрага за одлаз и долаз по броју са базном станицом са позивајућим бројем, позваним бројем, са позивајућом и позваном ћелијом са трајањем и датумом, на укупно 22 стране.

Из дописа Телекома Србија од 05.05.2014. године са листингом одлазно-долазног телефонског [REDACTED] 18. и 19.06.2013. године, произилази да је [REDACTED] дана 19.06.2013. године упућено два позива, у 12:01:13, у трајању од 61 секунду, и у 13:05:00 у трајању од 59 секунди, те да је истог дана [REDACTED] у 13:03:19 упућена једна СМС порука.

Из допис Теленора од 05.05.2014. године са листингом одлазно-долазног [REDACTED] периоду од 18.06.2013. до 21.06.2013. године, произилази да је достављена спецификација са датумом, А и Б бројем и А и Б имен.

Из дописа УКП-а Одељење за оперативну крим. технику од 14.04.2015. године произилази да УКП није у могућности да достави примерак фотодокументације која се односи на догађај у ресторану „Широка стаза“, а због хаварије које су имали током 2013. године.

Из пресуде Окружног суда у Београду К.бр.298/95 од 28.10.1997. године произилази да је окривљени Вујић Данијел предметном пресудом оглашен кривим због: кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из чл. 169 став 2 у вези са чланом 168 КЗ- а Републике Србије, два кривична дела разбојништва из члана 168 став 1 КЗ- а Републике Србије, те кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33 став 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије. Даље произилази да је оптуженом претходно утврђена казна за свако од наведених кривичних дела и за кривично дело тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из чл. 169 став 2 у вези са чланом 168 КЗ- а Републике Србије казна затвора у трајању од 20 (двадесет) година, за два кривична дела разбојништва из члана 168 став 1 КЗ- а Републике Србије казне затвора у трајању од 1 (једну) годину, а за кривично дело неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33 став 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година.

Из пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 569/17 од 05.09.2017. године, између осталог произилази да је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.916/13 од 31.01.2017. године, у делу описаном под тачком два изреке пресуде, и то само у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Вујић Данијела, због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ, осудио на казну затвору у трајању од 8 (осам) година у коју ће се урачунати време проведено у притвору који му се рачуна од 21.06.2013. године до 05.09.2017. године, и пресуда је у преосталом делу описаном под тачком два изреке пресуде потврђена. Делимичним

у свајањем жалбе браниоца окривљеног Вујић Данијела, адвоката Горана Јовандића, укинута је пресуда Вишег суда у Београду К.бр.916/13 од 31.01.2017. године, у делу изреке под тачком један, којом је окривљени Данијел Вујић оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, па је пресуда у том делу враћена првостепеном суду на поновно суђење.

Из вештачења биолошких трагова Биолошког факултета у Београду К.6488/13 од 27.08.2013. године произилази да је комисија вештака доц. др Кецкаревић Душана и доц. др Кецкаревић Марковић Милице извршила вештачење достављеног материјала у којима су се, између осталог, налазили:

1.) ПВЦ кесица уз коју је било:

- картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираним трагу крви. Даље је наведено да су након позитивне леукомалахит реакције на тест за презумтивно доказивање трагова крви, са наведених трагова крви изузети наведени брисеви, на који начин су формиран узорци од # 1 до узорка #17;
- картонче на којем је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираним траговима-пиксли, упаљачу и два опушка. Даље је наведено да је изузет део пикавца марке „Bond Street“ на који начин је формиран узорак #18, да је стерилним штапићем са ватом натопљеним физиолошким раствором обрисан точкић и црвена палучица упаљача „Bic“, на који начин је формиран узорак #19, стерилним штапићем са ватом натопљеним физиолошким раствором обрисано је тело упаљача „Bic“, на који начин је формиран узорак #20, са белог пикавца са плавом линијом марке „Ronhil“, по коме су се уочавали трагови розе боје налик на руж, са којег је изузет део пикавца, на који начин је формиран узорак #21.
- картонче на којем је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираним траговима-чаши, у коме су се налазила два необележена бриса од којих је један био мокар а други брис је био сув. Даље је наведено да су изузета два наведена бриса, на који начин су формиран узорак #22/1 и #22/1,
- браон папирни омот на коме је писало „чаша 10“ и уз који је био папир на коме је писало „Прегледана на отиске па узет брис са руба пре третирања, скинут брис“, у коме се налазила једна већа чаша ребраста (која је третирана прахом за изазивање папиларних линија). На чаши се ближе рубу уочава трага папиларних линија као и један траг папиларних линија који се уочавао ближе средини чаше. На чаши су се уочавале капљице и прскотинице на крв које нису тестиране. Даље је наведено да је стерилним штапићем са ватом натопљеним физиолошким раствором обрисан траг папиларних линија који се налазио ближе рубу чаше, на који начин је формиран узорак #23, а на исти начин је обрисан траг папиларних линија који се налазио ближе средини чаше, на који начин је формиран узорак #24.
- браон папирни омот обележен бр. „5“ и уз који је било картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираним трагу- пакли цигарета марке Ronhil. Даље је наведено да су стерилним штапићем са ватом натопљеним физиолошким раствором обрисани рубови кутије цигарета „Ronhil“, на који начин је формиран узорак #25.
- браон папирни омот обележен бр. „21 кључеви“ и уз који је било картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираним трагу- кључевима, те да су два кључа била марке „Silca“, од која два је један био четвртасти а други је био округли. Трећи кључ је био угластог (ћошкасти) облика и на [REDACTED] Даље је наведено да је стерилним штапићем са ватом натопљеним физиолошким раствором обрисана површина главе четвртастог кључа марке „Silca“, на који начин је формиран узорак #26, на исти начин је обрисана површина главе округлог

кључа марке „Silca“, на који начин је формиран узорак #27, те да је на исти начин обрисана површина главе угластог кључа на коме је [REDACTED] на који начин је формиран узорак #28.

2.) ПВЦ кеса уз коју је било:

картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираном трагу- ДНК брису, 3 комада, те да је након негативне леукомалахит реакције на тест за презумтивно доказивање трагова крви, са бриса обележеног са „Звонце“ изузет наведени брис на који начин је формиран узорак #29, са бриса обележеног са „Са ћошка зграде“ након негативне леукомалахит реакције на тест за презумтивно доказивање трагова крви изузет наведени брис, на који начин је формиран узорак #30, са бриса обележеног са „Славина у ходнику подрума“ након негативне леукомалахит реакције на тест за презумтивно доказивање трагова крви изузет наведени брис на који начин је формиран узорак #31;

3.) ПВЦ кеса уз коју је било:

- картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о поднокатном садржају са руке [REDACTED] 2 комада. Даље је наведено да је након позитивне леукомалахит реакције на тест за презумтивно доказивање трагова крви бриса обележеног са „Поднокатни садржај- десна“, изузет брис од којег је формиран узорак #32, а да је након позитивне леукомалахит реакције на тест за презумтивно доказивање трагова крви бриса обележеног са „Поднокатни садржај- лева“, изузет брис од којег је формиран узорак #33;
- браон папирни омот на коме је писало „13 новине“ и уз који је било картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о фиксираном трагу- неспорна крв са тела [REDACTED] је наведено да је са наведеног трага изузет део бриса са трагом крви, као неспорна [REDACTED] на који начин је формиран узорак #34;
- браон папирни омот на коме је писало „Часопис „КСМ“, новине“ у коме се налазио сrolан део часописа „СКМ“. Даље је наведено да су стерилним штапићем са ватом натопљеним физиолошким обрисане ивице сrolаног дела часописа „СКМ“, на који начин је формиран узорак #35.

На основу анализе ДНК материјала добијени су резултати на основу којих су судски вештачи дали закључак и мишљење да ДНК материјал изолован из узорака од #1 до #7, #19, #20, #21, #22, #32 и #33 [REDACTED] (#34), да ДНК материјал изолован из узорака од #8 до #18 припада НН мушкој особи чији је ДНК профил означен као НН1, да су анализом ДНК материјала изолованог из узорака #25, #29 и #31 добијени мешани ДНК профили различите комплексности, при чему се може истаћи да се у ДНК профили узорка #31 издваја профил друге НН мушке особе чији је ДНК профил означен као НН2, као и да [REDACTED] НН1 мушка особа допринели и настанку трага #25, поред још неких особа.

Из вештачења биолошких трагова Биолошког факултета у Београду К 6490/13 од 27.08.2013. године, ради упоређивања нађених биолошких трагова са ДНК профилем окривљеног Вујић Данијела произилази да су доц. др Кецкаревић Душан и доц. др Кецкаревић Марковић Милица обавили вештачење биолошког материјала достављеног у браон папирној кесици уз коју је било картонче на коме је писало „прилог са увиђаја“, те да се ради о букалном брису, односно, два бриса обележена са „Вујић Данијел“. Даље је наведено да је изузет неспорни брис Вујић Данијела, на који начин је формиран узорак #1, коришћен за даље молекуларно генетичке анализе. Из закључка произилази да ДНК материјал изолован из узорака од К-6488#8 до К-6488#18 припада Вујић Данијелу (#11), који је допринео и настанку трага К-6488#25 заједно [REDACTED] (6488#34).

Из исказа др Душана Кецкаревића на главном претресу од 15.09.2016. године произилази да остаје у свему при налазу и мишљењу које је дала комисија вештака и у том смислу не би имао шта да дода и прецизира, а одговарајући на питања судски вештак је истакао да на основу самих ДНК анализа не може се одредити старост трага. Не може прецизно да одговори на питање да ли окривљени има деградирајући ДНК траг, сви трагови крви изгледају изузетно јако, односно нису деградовали, што у принципу одговара свежим траговима крви, док у случају трага на паклици цигарета, наведени допринос Вујић Данијела је у мешавини која није нарочито деградована, односно не уочава се деградованост, али због карактеристике мешаног трага, не би се прецизније изјашњавао. У случају трагова 8-18 фактички је то само крв Вујић Данијела, у случају трага на паклици је мешавина више доприносилаца. Што се тиче трагова и [REDACTED], они практично нису ни анализирали трагове на оштћеном, те не могу да говоре о свентуалном присуству и одсуству трагова од Вујић Данијела чији су трагови први детектовани. На основу утврђивања генетичког профила из трагова крви, и генетичког профила Вујић Данијела утврђена је подударност добијених резултата, која практично са апсолутном сигурношћу након математичког прорачуна говори да се ради о траговима Вујић Данијела. Што се тиче саме динамике догађаја, и проналаска наведених трагова, они конкретно нису улазили у трасологију наведених трагова да би дали одговор на питање, како је дошло до остављања трагова, већ су само вршили анализу достављених брисева који су изузети на самом лицу места, као трагови бр. 12-20, 22, те опушак 7а, који су код њих означени бројевима од 8-18. Након доставе првих узорака, достављен им је брис Вујић Данијела, праћен како је и наведено у налазу по протоколу 6490 картончетом да је исти узет 21.06.2013. године, на основу кога су они извршили наведена поређења. У закључку и мишљењу у протоколу 6488 се помињу НН мушке особе, из разлога што у том протоколу они не знају идентитет односно порекло утврђених трагова. Када су следећи протокол здружили, они су утврдили да је НН мушка особа Вујић Данијел. Тек након поређења са узорком та непозната особа им је постала позната, зато у првом налазу пише НН да би у другом та иста особа добила свој идентитет, своје име. Што се тиче друге НН особе, која се помиње у првом протоколу, а која је присутна у узорку бр. 31 као већински доприносилац, њен идентитет односно име им још није познато, из разлога што се нису срели са неспорним ДНК профилем, који би се са истим подударно.

На главном претресу од 07.12.2018. године судски вештак др Душан Кецкаревић је остао у потпуности код писаних налаза и мишљења, а то су протоколи К.бр.6488/13 и К.бр.6490/13 оба од 27.08.2013. године. Овај други К.бр.6490/13 је биолошки материјал окривљеног Вујић Данијела и они су га урадили када им је достављен. На питање браниоца окривљеног вештаку да се изјасни у налазу К.6488/13 који је примљен у суд 9.9.2013. године за узорке описане као #32 и #33 који су описани као поднокатни садржај десна и лева чији су то трагови и да ли они припадају окривљеном, вештак је навео да су брисеви изузети са руку [REDACTED] ржали трагове крви, а након анализе и поређења они су дали закључак да комплетан материјал припада самом [REDACTED]. Оног тренутка када су закључили да [REDACTED] да потребе за даљим упоређивањем, јер је практично траг јединствен, али у тим траговима нема присуства материјала било ког другог лица, па ни овде оптуженог Вујић Данијела. Они су добили материјал онако како је наведено у њиховом налазу како по протоколу 6488 тако по протоколу 6490. Наведени материјал је заједно донесен у некој ПВЦ кесици, али је она генерално отворена и вероватно им је тако лакше да скупе сав материјал који доносе, а потом и даље онако како је написано. У принципу узорци које су они анализирали нису показивали неки степен деградације и у том смислу нису неправилно спаковани, а то се конкретно види на узорцима трагова крви који су изузимани на одговарајуће брисеве, а потом њима достављени, да случајно исти нису били добро осушени то би водило деградацији и не утврђивању ДНК профила што се у конкретном случају није догодило. Они су у тренутку прве анализе могли да кажу да је траг

изузет са паковања цигарета марке "Ронхил", мешани траг више особа, односно, у првом тренутку најмање три особе. Евидентно је било присуство варијанти које одговарају ДНК профили оштећеног, а након утврђивања ДНК профила од Вујић Данијела установили су да се и његов ДНК профил уклапа. Ако се узме да једна особа има највише две варијанте на одређеном генском локусу, а под тиме мисли месту на молекулу ДНК који анализира, а који су у табели дати са стране, онда имајући у обзир профиле оштећеног и Вујић Данијела овакав профил би карактерисао допринос четири особе, односно практично три уз још јако малу количину можда четврте особе. У сваком случају биостатистичком анализом која је дата у другом протоколу, они су поставили две хипотезе које се у овом случају постављају, једну да је уочавање оваквог трага услед присуства оштећеног и Вујић Данијела и друге хипотезе да они нису доприносиоци и дали одговарајући закључак, наиме вероватноћа да је прва хипотеза тачна је огромна у смислу бројке такозване "ЛР" вредности или индекса веродостојности као мере односа две супротстављене хипотезе. Што се тиче треће, односно четврте особе, не знају њен идентитет.

Из писаног налаза и мишљења судског вештака судске медицине проф. др Бранимира Александрића од 13.11.2013. године произилази да је на основу обдукционог налаза са сигурношћу утврђено да је [REDACTED] и да је наступила услед губитка велике количине крви из пресечених крвних судова дуж канала убодина и прободина унутрашњих органа, као и дуж канала убодина и секотина на левој руци, те да је његова смрт у директној узрочно последиочној вези са повредама задобијеним критичном приликом у стану где је и пронађено његово беживотно тело. На основу локализације, међусобног распореда и других карактеристика свих повреда које су констатоване обдукцијом и праваца њихових канала, као и на основу локализације, изгледа и облика трагова крви у стану у Београду у ул. Никодима Милаша бр. 12, са сигурношћу се закључује [REDACTED] све констатоване повреде задобио управо у наведеном стану. При томе је до првобитног повређивања највероватније дошло негде око средине собе у којој је оштећени пронађен мртав на поду, и то у близини лежаја на коме су се налазили трагови крви у виду прскања на прекривачу и на зиду изнад овог лежаја, а потом је остале повреде задобио на месту где је пронађено његово беживотно тело. При томе је највероватније прво задобио три убодине у пределу предње стране грудног коша, једну за другом у кратком временском периоду, и то када се налазио у стојећем ставу, лицем окренут ка повредиоцу. Тако је дошло и до настанка трагова крви на његовим чарапама у виду сливања и замазаности крвљу на горњој страни његових ципела. Остале повреде по трупу – пет убодина у пределу предње стране трбуха (од којих је четири продирало у трбушну дупљу, а једна је била површна), као и једну површну секотину, он је задобио такође једну за другом у кратком временском периоду, и то када се нашао леђима на поду и на месту где је пронађено његово тело, да би на крају када се на истом месту нашао трбухом и делом десним боком на поду, задобио и једну дубоку убодину у левом појасном пределу, као и површну огреботину на задњој страни леве бутине. Вујановић Дарко је критичном приликом задобио и две убодине у пределу леве подлактице и једну секотину између палца и кажипрста на дланеној страни леве шаке – ове повреде су тзв одбрамбене повреде, које су настале при покушају оштећеног да се подметањем руке и хватањем повредног оруђа одбрани од уоченог напада. А с обзиром на карактер свих поменутих убодина по трупу, он је ове одбрамбене повреде задобио највероватније на почетку задобијања повреда, када је убадан по предњој страни грудног коша. Све напред поменуте убодине (три на предњој страни грудног коша, пет у пределу трбуха и једна у левом појасном пределу), нанесене су активним убадањем шилком и оштрицом механичког оруђа које је на свом сечиву имало само једну оштрицу – каквим ножем, чије је сечиво било дуго, процењено око 15 центиметара. Површна секотина на предњој страни трбуха као и цртаста огуљотина на задњој страни леве бутине, нанесене оштрицом истог механичког

оруђа. Површна раздерина у левом чеоном пределу, нагњечине коже на десној страни корена носа и на унутрашњем глежњу левог скочног зглоба, као и крвни подливи на десном колену и на десној подлактици, настали су ударом о под на месту где је и пронађено његово тело (у положају на стомаку и делом десном боку са савијеном десном и испруженом левом ногом). Приликом задобијања свих убодина и секотина, [REDACTED] са сваком следећом повредом трпео све већи и већи бол, а са њиме као и због уоченог напада и осећаја непосредне угрожености за свој живот, све већи и већи страх до максималног интензитета – до степена ужаса, на то посебно указују наведене одбрамбене повреде на његовој левој руци.

Из исказа др Бранимира Александрића са главног претреса од 03.09.2015. године произилази да остаје код основног писменог налаза и мишљења [REDACTED] поред осталог, задобио и осам убодина, при чему су ове убодине нанете искључиво механичким оруђем који има шиљак односно, чији је врх шиљат а не обал, с друге стране већ је наведено да су повреде код њега нанете механичким шиљатим оруђем које има и сечиво, који има само једно сечиво, према томе но [REDACTED] имао и одбрамбене повреде – део убодине у пределу леве подлактице, са њене спољне стране и једну секотину између палца и кажипрста леве стране. Ове одбрамбене повреде указују [REDACTED] покушавао да се подметањем руку и хватањем повредног оруђа, одбрани од уоченог напада овим оруђем. Другим речима, он је гледао у очи опасност која му надлази, па и голим рукама је покушавао да ухвати повредно оруђе што значи да је трпео страх максималног интензитета, до степена ужаса, управо због осећаја максималне угрожености за свој сопствени живот. Свакако да је при задобијању сваке повреде он трпео болове, а ти болови су се појачавали са сваком следећом задобијеном повредом, а с обзиром на број задобијених повреда закључује се да су ти болови били максималног могућег интензитета. Канали неких од убодина које је задобио [REDACTED] пролазили су и кроз сама ребра, што само по себи због осетљивости покоснице изазива веома јаке болове. С друге стране [REDACTED] је задобио велики број повреда, укупно 9 по трупу и 3 на левој руци, што свакако бројност повреда изазива изузетно јаке болове. И на [REDACTED] је изгубио свест након прве задобијене повреде, већ је у току задобијања свих повреда био свестан, а оволики број повреда сигурно да захтева одређени временски период. Све то скупа, разлог је зашто је дао мишљење да је он приликом задобијања свих наведених повреда трпео изузетно јаке болове до максималног интензитета. Окривљени је у полицији, између осталог, изјавио да је задобијао ударе од [REDACTED] што га је овај штиклама од ципеле ударао по грудима. Међутим, код Вујић Данијела нису установљене никакве повреде осим раздерине на левом теменом пределу главе и секотина на обема подлактицама. За раздерину у левом теменом пределу главе не може да определи да ли је настала у евентуалном сукобу са [REDACTED] или пак у сукобу [REDACTED] у вези овог оштећеног у истом поступку првостепеном пресудом је потврђен) или у некој трећој ситуацији. Другим речима, не искључује се да је ову повреду добио у сукобу [REDACTED] ве повреде код [REDACTED] мају карактеристике заживотности, а између осталог, били су му повређени бројни унутрашњи органи (срце, лево плућно крило, слезина, јетра и оба бубрега), а обзиром да је смрт наступила услед већег губитка крви из наведених повређених органа, као и из повреда на левој руци, може да процени да је смрт наступила за око 5 до 10 минута. У сваком случају, помућење и губитак свести су наступили минут два раније, а за наношење наведеног броја повреда које су практично нанете једна за другом, а узимајући у обзир да [REDACTED] је стајао као "кип" и тако задобијао повреде већ се бранио, дакле постојала је нека кретња и једне и друге особе, процењује да је за наношење оволиког броја повреда било потребно око мунут до два.

На главном претресу од 02.12.2016. године судски вештак Бранимир Александрић је навео да су елементи свирепости правно питање. Са медицинског аспекта неспорно је да је [REDACTED] обзиром на локализацију и број повреда које је задобио морао да трпи изузетно јаке болове који су се са сваком следећом повредом све више појачавали. Ови болови су били праћени страхом јер је [REDACTED] већи број повреда задобио када је лицем био окренут повредиоцу, другим речима својим очима је гледао напад на себе и самим тим је трпео огроман страх, до степена ужаса, а посебан доказ за то је покушај његове одбране да се голим рукама одбрани од уоченог напада повредним оруђем. Овај страх је био до степена ужаса јер је управо гледајући својим очима ситуацију и шта му се дешава био екстремно уплашен јер се бојао за сопствени живот. Окривљени није могао да види страх код оштећеног, али то може да се чује, јер неко ко је уплашен (а нису му запушена уста, што у конкретном случају није био случај) он ће из страха да вришти и да се дере и тражи помоћ, а манифестација тог страха је управо покушај да се голим рукама, хватајући нож, подмећући руке, одбрани од тог напада, који је уочио да иде према њему. Без обзира да ли је неко медицински образован или не, он сигурно мора да буде свестан да било какво повређивање, а посебно убадање ножем мора да изазове болове код повређене особе, а што се тиче страха, страх је опет индивидуална ствар, односно различити људи различито реагују. Неко се паралише од страха, а неко покушава да чини активне радње у смислу одбране, али опет због осећаја страха. Принципијално сваки убод би изазвао јаке болове, а са повећањем броја убода, јаки болови од сваке појединачне повреде су се кумулирали и тако постали болови максималног степена, односно ти укупни болови су превазишли уобичајени јак бол који настаје при задобијању сваке појединачне повреде. На питање браниоца да ли је окривљени могао да нанесе повреде оштећеном пошто је претходно био нападнут од оштећеног, па му је повреде нанео у циљу своје одбране од напада оштећеног, вештак је то искључио из разлога што је број повреда код оштећеног велики, а принципијално наношење једне повреде у смислу одбране, би одбило тај напад. То посебно из разлога што окривљени није имао такве повреде које би угрожавале његов живот. На претходном главном претресу рекао је да за повреду на глави окривљеног не може да тврди када је нанесена, не искључује могућност да је та повреда настала у случају [REDACTED] ли у сваком случају није задатак вештака да оцењује ко је први напао, а ко се бранио, већ то треба да буде оцена суда. Што се тиче осећаја бола, уопште није релевантно да ли су повреде спреда или са стране леђа, наима сваки убод сам по себи у било који део тела изазива осећај бола. Што се тиче страха, ако је неко нападнут са леђа, онда та особа није ни уочила опасност, па практично "не стигне" да се уплаши. Али када је напад спреда, када је оштећени лицем окренут ка повредиоцу, па својим очима види напад усмерен на њега, види оружје којим се тај напад врши, задобија једну, па другу, па следећу повреду и то сигурно да је онда важно и да опредељује интензитет страха.

На главном претресу од 07.12.2018. године судски вештак др Бранимир Александрић је у потпуности остао код писаног налаза и мишљења од 13.11.2013. године, као и код свог изјашњења са главног претреса од 03.09.2015. године, с тим што је додао да се о степену стр [REDACTED] изјашњао с обзиром на велики број повреда које је он задобио с једне стране, с друге стране на основу три одбрамбене повреде на његовој левој руци (једну убодину леве подлактице, једну потпуну прободину леве подлактице и једна секотина на длану леве шаке). Наима и број повреда, а посебно број и карактер одбрамбених повреда на левој руци сигурно указују да [REDACTED] осетио изузетну угроженост за сопствени живот, јер је уочио напад повредним оруђем и зато је подметањем леве руке испред овог оруђа, па чак и хватањем голом шаком тог оруђа, покушавао да се одбрани од напада. Сигурно да се не би бранио да није осећао изузетан страх у смислу угрожености за сопствени живот. Степен ужаса који је навео практично представља препаст за свој сопствени живот, сматрао је да као лекар може да се изјасни и о овоме, јер је у свом школовању учио и психијатрију и положио испит из психијатрије. Повредилац [REDACTED] године

могао задати било левом било десном руком, међутим у конкретном случају је закључио да су највероватније све повреде, нанете једна за другом, у кратком временском интервалу, највероватније нанете ножем који је повредилац држао у десној руци, а то из разлога што имају практично четири убодине на левој страни грудног коша и трбуха, две убодине на десној страни грудног коша и трбуха и две убодине на средини трбуха, другим речима, већина убодина је била са леве [REDACTED] ланошење повреда је трајало око минут до два.

Бранилац је приговорио јер сматра да вештак судске медицине није најкомпетентнији да одговори на питања о постојању страха и степена ужаса код оштећеног.

Из писаног налаза и мишљења проф. др Ратка Ковачевића од 23.09.2013. године произилази да је окривљени особа просечних интелектуалних способности са дисоцијалним поремећајем личности, код којег нису утврдили постојање душевне болести нити душевне заосталости, а с обзиром да окривљени у време вештачења није дао опис деликтне ситуације, вештак није могао да процени његово душевно стање у време извршења кривичног дела, нити његов однос према делу. Описани дисоцијални поремећај личности није душевна болест, окривљени је душевно здрава особа, па му мера безбедности медицинског карактера није потребна.

Из писаног налаза и мишљења др Ратка Ковачевића од 16.07.2015. године произилази да је окривљени особа просечних интелектуалних способности са дисоцијалним поремећајем личности, код којег нису утврдили постојање душевне болести нити душевне заосталости. У време извршења кривичног дела "тешко убиство", према верзији догађаја описаног у полицији, испитаник се налазио у стању реактивне афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су смањене до степена битног, али не битно, док се према верзији догађаја описаног на главном претресу, окривљени није налазио у посебном афективном стању, већ су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле очуване. Окривљени је душевно здрава особа, није развио токсикоманску зависност према алкохолу, ни према опојним дрогама, па му мера безбедности медицинског карактера није потребна.

Из исказа Ратка Ковачевића са главног претреса од 22.10.2015. године произилази да остаје код основног писменог налаза и мишљења од 23.09.2013. године, као и код допуне налаза и мишљења од 16.07.2015. године, а након што је оптужени дао одбрану на главном претресу. На примедбу оптуженог да је процена урачунљивости пре 21 годину била, у другом кривичном делу, битно смањена урачунљивост, а сада му је урачунљивост била смањена али не битно, може да каже да се урачунљивост цени у односу на свако дело посебно. Већ је напред навео елементе који одређују урачунљивост у сваком кривичном делу, а то су: личност испитаника, деликтна ситуација и његово психичко стање у време извршења кривичног дела, узимајући у обзир тзв. констелативне факторе односно, присуство алкохола или дрога код испитаника. Приликом вештачења урачунљивости код кривичног дела убиства, дао је две верзије у оцени урачунљивости, јер постоји два потпуно различита исказа оптуженог о критичном догађају, а уопште нема других сведока или оштећеног који описују критични догађај. Дакле, слика о критичном догађају се може формирати на основу исказа оптуженог, али наравно и на основу других чињеница, а пре свега налаза вештака судске медицине. Због тога сматра да је било неопходно да да две верзије урачунљивости, а суд ће ценити чињенично стање и опредељивати се за једну од постојећих или за сасвим нову верзију догађаја. Вештак мора да цени све елементе који утичу на понашање и психичко

стање испитаника у време извршења кривичног дела. Процена односно, значај свих исказа за вештака имају исту вредност, ако би вештак искључиво давао мишљење на основу једног исказа конкретно исказа окривљеног а занемарио остале садржаје списка (исказ оштећеног и исказе сведока) вештак би направио стручну грешку. Исти вештак је на главном претресу 21.04.2016. године навео да оцена вештака судске медицине да је [REDACTED] трпео све јаче и јаче болове приликом задобијања повреда јесте стручна оцена вештака. Уколико је оптужени према наводима оптужнице наносио такве повреде оштећеном није могао да има увид у психичко стање оштећеног, нити у интензитет болова које он трпи. Уосталом, оптужени уопште нема медицинско образовање за такву процену, па се ово питање и не може посматрати у контексту сазнања оптуженог о конкретном догађају. На главном претресу од 02.12.2016. године судски вештак Рагко Ковачевић је навео да што се тиче свести окривљеног да ли је могао да процењује коју врсту повреда наноси оштећеном у време када му је наносио више убода ножем у предњи део тела, окривљени као просечно интелигентна особа свакако је знао да наношење убода ножем представља тешко телесно повређивање, које угрожава живот оштећеном. Међутим, погрешно би било питати вештака психијатра да ли је окривљени том приликом имао увид у психичко стање оштећеног и које патње је том приликом оштећени доживљавао. Такво питање, била би конструкција, а и одговор на такво питање би била конструкција. Слаже се са излагањем проф. Александрића да је задобијање тешких телесних повреда у виду више убодних рана по телу свакако праћено страхом и то екстремним страхом повређене особе. То је страх за живот и праћено је осећањем да ускоро предстоји смрт. То је стање које прати сваку особу у таквој ситуацији и ту нема изузетка. Наравно, уколико је оштећена особа која задобија такве повреде била при свести. У претходним питањима и одговорима која су постављена проф. Александрићу и која је он дао, постављено је и питање да ли се види високи страх, односно да ли се он може приметити. По психијатријским стандардима страх је афект који представља осећање изненадне угрожености по телесни или психички интегритет неке особе. Страх увек има телесне манифестације. Према томе страх је видљив. Телесне манифестације су посебан мимички израз, тј. неконтролисана контракције мишића лица, затим непредвидиве моторне реакције у виду инхибиције, тј. кочења моторних активности или предузимања одбрамбених активности. Страх може бити праћен и испуштањем различитих контролисаних или неконтролисаних гласова, тј. вапаја и тражења помоћи. Спектар таквих реакција је различит, зависно од особе и од ситуације, али он увек постоји, под условом да је особа у страху још увек при свести. На ранијем главном претресу се изјаснио да окривљени није могао да има увид у тренутно психичко стање оштећеног у тренутку док му је задавао повреде. Потом је изјавио да је оштећени свакако у ситуацији високог страха могао да показује и показивао реакције које су биле видљиве. Окривљени није имао, нити има, стручно знање, а мисли се на медицинско знање да процењује психичко стање оштећеног у време када је задавао повреде. Објашњење за други део одговора састоји се у чињеници да они сада не могу прецизно одговорити да ли је окривљени приметио реакције које указују на високи страх код оштећеног. У вештачењу психичког стања окривљеног приликом задавања телесних повреда оштећеном рекао је да се он налазио у афекту гнева средњег интензитета, међутим, понавља да није могуће проценити да ли је у таквом стању окривљени приметио реакције страха које су пратиле задобијање повреда оштећеном. Данашња психијатрија не располаже тако прецизним инструментима којима би могла да идентификује све психичке функције особе у једном тренутку, као што је на пример опажање и упамћивање окривљеног у тренутку када задаје убодне ране оштећеном. Он је у свом мишљењу дао сумарни преглед и увид у психичко стање окривљеног на основу његовог исказа и налаза судске медицине, али свакако није у ситуацији да процењује поједине психичке функције као што су опажање свих детаља и њихово упамћивање. Дисоцијални поремећај личности је једна од 10 врста поремећаја личности. Иначе, особе са поремећајима личности су душевно здраве особе и чине укупно 10

до 13% популације. Значи, ове особе налазе се у свим структурама друштва, како међу радно активним, тако и међу осталим члановима друштвене заједнице. Основна њихова карактеристика јесте да неке садржаје у личности, које иначе имају сви људи, они поседују у већој количини и испољавају се тако да битно утичу на њихово понашање. Конкретно, дисоцијални поремећај личности је такав поремећај на кога отпада око 2,5% становништва у укупној популацији. Карактеришу га висок ниво основне напетости, низак праг на стресове, тј. брзо и импулсивно реаговање у конфликтним ситуацијама, затим тежња да на сваки начин задовоље своје потребе и прохтеве, који су претежно нагонског карактера и коначно склоност ка асоцијалном и криминалном деловању. Савремена истраживања показују да међу особама на издржавању затворских казни у КП заводима налази се 40 до 60% особа са дисоцијалним поремећајем личности. То су све душевно здраве особе, по правилу просечно интелигентне, али показују изразиту склоност ка асоцијалном криминалном понашању и због тога врло лако долазе у ситуацију да врше кривична дела и знатан део живота проводе у затворима, односно издржавању казне. Овај поремећај личности се не може психијатријски лечити. Иначе, личност је по правилу трајна категорија која остаје целог живота и човек са одређеним особинама личности живи од адолесценције до смрти. Позната му је чињеница да је окривљени раније одговарао за кривично дело убиства што управо потврђује дијагнозу дисоцијални поремећај личности тј. све оне особине које је напред навео, које су код окривљеног присутне и које су доказали током вештачења. Једна од кључних особина особа са поремећајима личности, а посебно особа са дисоцијалним поремећајем јесте сиромашна и недиференцирана емоционална свера личности. Као кључне особине емоционалности ових особа у класичној психијатријској литератури наводе се егоизам и нарцизам. То значи да ове особе на емотивном плану, пре свега, воде рачуна о својим потребама и прохтевима и да изнад свега вреднују себе. Један енглески аутор је то пластично описао речима “ако некога воле, онда искључиво воле себе”. На питање браниоца оптуженог да ли је окривљени знао да се понаша свирепо према оштећеном, односно да ли је имао намеру да оштећеном нанесе толики страх и бол, судски вештак је навео да је основни смисао психијатријског вештачења окривљеног био процена његовог психичког стања у време извршења кривичног дела и процена оних елемената који су покренули криминалну акцију. Такође је нагласио у одговорима да психијатрија нема прецизне инструменте којима би мерила поједине психичке функције испитаника, конкретно окривљеног у време извршења кривичног дела. Управо због тога и није могуће да процени да ли је код окривљеног постојала намера да оштећеног мучи у време када му је наносио телесне повреде. Врло је ретка ситуација када они вештачењем душевног стања окривљеног у време извршења кривичног дела могу да истакну неку психичку функцију и да је посебно опишу. Мисли да у овом случају то није могуће. На главном претресу од 07.12.2018. године судски вештак др Ратко Ковачевић је у потпуности остао код свог писаног налаза и мишљења од 16.07.2015. године и додао да је његов задатак био да се изјасни о психичком стању личности и урачунљивости окривљеног Вујић Данијела у време извршења кривичног дела тешко убиство које му се ставља на терет и да остаје код свог налаза и мишљења од 16.07.2015. године где је дао у тачкама 2 и 3 две верзије његове урачунљивости у зависности од тога да ли суд прихвати његову одбрану дату у полицији или на главном претресу. Није се бавио, нити му је био задатак психичко стање покојног оштећеног, није вештачио његово душевно стање и о томе не може да се изјашњава, а сматра да јесте компетентан да се изјасни на сваки задатак који представља домен његове струке, али овај задатак није имао. Вештачење телесних болова је у домену судске медицине, а вештачење страха у домену психијатрије. У медицинском смислу то није тако стриктно подељено тако да и један и други профил специјалисте може да се изјашњава и о телесном болу и о страху, та подела више одговара судској пракси, због тога сматра да има смисла

уколико се суд одлучи за ново вештачење да то буде заједничко вештачење неуропсихијатра и вештака судске медицине, а вештачење психолога нема смисла, јер се ради о преминулој особи.

Из допунског заједничког налаза и мишљења др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића од 14.01.2019. године (грешком је означена година 2018. али је судски вештак Бранимир Александрић на главном претресу исправио да је налаз од 14.01.2019. године) произилази да је оштећени, ██████████ у тренутку задобијања убодина грудног коша и трбуха дана 19.06.2013. године око 13,30 часова трпео физичке болове високог интензитета као и страх високог интензитета. Болови високог интензитета и страх високог интензитета настали су приликом задобијања прве убодине и трајали су током задобијања следећих телесних повреда све до губитка свести.

Судски вештак др Бранимир Александрић приликом изјашњења на главном претресу од 05.02.2019. године остао је у свему при заједничком писаном налазу и мишљењу од 14.01.2019. године (грешком откудана година 2018.). Истакао је да је оштећени задобио укупно 11 убодних рана по трупу и 3 одбрамбене повреде по рукама. Све ове повреде су у свом скупном дејству довеле до искрвављења, према томе све су оне скупа учествовале у смртном исходу. Прве три убодине на предњој страни грудног коша су биле такве да се једна завршавала у поткожном меком ткиву, друга у левом плућном крилу, а трећа на предњем зиду срчаног мишића не пробијајући га у потпуности, зато у грудној дупљи и није нађена велика количина слободне крви, већ како је то наведено у обдукционом записнику “у грудним дупљама обострано по зидовима мале течне и млитаво згрудване тамно црвене крви”. Ових 11 убодина по трупу и 3 одбрамбене на рукама су као што је већ навео у писаној форми нанете сукцесивно једна за другом у кратком временском интервалу. Тај временски интервал се не може нумерички изразити али се може проценити да је то трајало 15-ак до 20-ак секунди. У сваком случају остале повреде по трбуху су биле такве да су били повређени између осталог јетра, слезина и оба бубрега. Међутим и крварење из ових трбушних органа није било нагло, јер је обдукцијом констатовано да се “у трбушној дупљи у околини јетре и слезине налази мало млитаво згрудване тамно црвене крви”. С друге стране на лицу места је увиђајем констатована испод тела покојног велика локва крви. Све то значи да је оштећени више искрварио у спољашњу средину него у грудну и трбушну дупљу и затрбушни простор где се налазе бубрези. С обзиром на број задобијених повреда и на унутрашње органе који су били повређени проценио је да је смрт наступила највише 3 до 5 минута након задобијања последње повреде, али се то не може апсолутно нумерички прецизирати. У сваком случају пре наступања смрти је због великог губитка крви наступио прво поремећај, па онда губитак свести, па тек онда смрт, а већ са поремећајем свести осећај бола и страха се као и сваки други осећај смањује. Колико је време протекло до помућења свести се такође не може нумерички прецизирати, али може да процени да је то било на око минут, минут и по након задобијања последње повреде.

Из изјашњења вештака др Ратка Ковачевића са главног претреса од 05.02.2019. године произилази да остаје у целости при заједничком налазу и мишљењу од 14.01.2019. године, да је упознат са примедбама браниоца и у целости прихвата оно што је рекао професор Александрић. Истакао је да је оштећени у моменту задобијања повреда трпео примарни страх, што се базира на чињеници да се увек у стресним ситуацијама у време задобијања телесних повреда појављује примарни страх код особе која задобија телесне повреде. Да је оштећени преживео и да је касније предузето лечење и рехабилитација онда би он трпео секундарни страх, који представља страховање за исход лечења и за наступање евентуалних последица повређивања и он се јавља током лечења.

[REDACTED]

Бранилац је остао код предлога да се записник о саслушању осумњиченог пред Трећим одељењем УКП од 21.06.2013. године издвоји из списка и не користи као доказ, а суд је одбио предлог одбране да се наведени записник издвоји из списка предмета као незаконит доказ, обзиром да веће сматра да је тај записник сачињен у свему у складу са важећим законом, те је узет на увид. Наиме, наведени записник сачињен је у прописној форми, у присуству браниоца по службеној дужности [REDACTED] заменика јавног тужиоца Љубице Веселиновић, тако што је окривљени поучен о свим правима, као што је констатовано на записнику и након обављеног поверљивог разговора са браниоцем у посебној просторији, приликом саслушања окривљени је слободно износио своју одбрану, након чега су му и постављена питања ради допуне исказа, а што је све потврђено исказима [REDACTED] и [REDACTED] који је у својству записничара писао наведени записник, а након сачињавања записника окривљени је исти прочитао и потписао без примедби.

Суд је ценио писане доказе: службену белешку о форензичком прегледу лица места ОКТ од 20.06.2013. године, Палилула, Београд, ул. Никодима Милаша бр. 12 са фотодокументацијом са прилозима сачињене од 27 страна и 54 фотографије сачињених такође 20.06.2013. у улици Никодима Милаша бр. 12, са скицом лица места и осталим прилозима и извештај из КЕ за окривљеног, па је прихватио наведене доказе имајући у виду да се ради о исправама које је у прописаном облику издао државни орган МУП у границама своје надлежности, те доказују веродостојност онога што је у њима садржано, при чему нико од странака није спорио да садржај исправа није веродостојан, или да исправе нису правилно састављене. Из наведених доказа суд је утврдио трагове који су затечени на лицу места на наведеној адреси, као и ранију осуђиваности окривљеног. Суд је такође ценио и допис УКП-а Одељење за оперативну крим. технику од 14.04.2015. године, па исти није посебно узимао у обзир имајући у виду да се односи на доказе у вези другог догађаја, и кривичног дела у ресторану „Широка стаза“.

Суд је такође ценио и прихватио допис Телеком Србија од 24.03.2014. године са листингом одлазно-долазног телефонског саобраћаја из фиксне и мобилне мреже за претплатнички број [REDACTED] од 01.01.2013. године до 20.06.2013. године и листинг оствареног одлазно-долазног телефонског саобраћаја и СМС порука за број карти [REDACTED] период 01.01.2013. до 20.06.2013. године, допис Телекома Србија од 05.05.2014. године са листингом одлазно-долазно телефонског саобраћаја [REDACTED] 18. и 19.06.2013. године, допис Теленора од 05.05.2014. године са листингом одлазно-долазног саобраћаја [REDACTED] периоду од 18.06.2013. до 21.06.2013. године, имајући у виду да се ради о исправама које је издала овлашћена установа надлежна за вођење листинга телефонског саобраћаја, при чему нико од странака није спорио наведене

доказе. Доводећи у везу са другим изведеним доказима и са одбраном окривљеног, суд је утврдио да је са броја телефона окривљеног [REDACTED] телефона оштећен [REDACTED] [REDACTED] дана 19.06.2013. године упућено два позива, у 12:01:13 и 13:05:00 часова, као и да је истог дана са [REDACTED] [REDACTED] 13:03:19 упућена једна СМС порука.

Суд је такође прихватио као неспорне и објективне доказе пресуду Окружног суда у Београду К.бр.298/95 од 28.10.1997. године и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1.бр.569/17 од 05.09.2017. године, имајући у виду да се ради о правноснажним пресудама.

Суд је као неспоран и објективан доказ прихватио обдукциони записник Института за судску медицину број 531/2013 од 20.06.2013. године са фотографијама, имајући у виду да се ради о записнику који је сачинила овлашћена установа, при чему нико од странака није спорио да садржај записника није веродостојан, или да записник није правилно састављен, а такође је у сагласности са налазом и мишљењем судског вештака судске медицине др Бранимира Александрића од 13.11.2013. године са његовим изјашњењима. Из наведеног записника суд је утврдио да је [REDACTED] насилна и да је наступила услед убодина срца и плућа, те да су ране секотине и убодине нанете највероватније ножем, а што је сагласно и одбрани окривљеног коју је дао у полицији.

Суд је у потпуности прихватио два вештачења Биолошких трагова Биолошког факултета у Београду бројеви К.6488/13 и К.6490/13 оба од 27.08.2013. године, оценивши их као стручна, јасна и образложена вештачења, те дата у свему у складу са правилима струке и науке, при чему странке нису имале суштинске примедбе на наведено вештачење, а др Душан Кецаковић испитан на главним претресима од 15.09.2016. године и од 07.12.2018. године је детаљно одговорио на сва питања и у потпуности остао при оба вештачења. Из наведеног вештачења суд је утврдио да се биолошки материјал [REDACTED] налазио на траговима који су у биолошком вештачењу означени бројевима од #8 до #18 и бројем #25, а ценећи га у повезаности са службеном белешком о форензичком прегледу лица места ОКТ од 20.06.2013. године, суд је утврдио да се биолошки материјал окривљеног Вујић Данијела налазио на траговима бр. 7, 12 до 20, 22 (#8 до #18 у биолошком вештачењу) и на трагу бр. 5 (#25). Траг бр. 5 је изгужвана пакла цигарета са натписом "Ронхил" у којој је затечено више цигарета и једна новчаница у апоену од 1 америчког долара затечена на поду собе, траг бр. 7 један од два опушка цигарете у пепелари, траг бр. 12 траг црвене боје налик на крв у виду више капљица затечен у ходнику сутерена, траг бр. 13 траг црвене боје налик на крв у виду капи затечен је на новинама и једне поцепане новине у ходнику сутерена, траг бр. 14 трагови црвене боје налик на крв у виду више капљица на поду ходника непосредно испред улаза у подрумске просторије, затим трагови црвене боје налик на крв у виду капљице и то траг бр. 15 (затечен на четвртном степенику степеништа које води из сутерена зграде у приземље), траг бр. 16 (затечен на деветом степенику степеништа које води из сутерена зграде у приземље), траг бр. 17 (затечен на зиду ходника зграде на висини од око 0,05м а наспрам улазних врата сутерена), траг бр. 18 (затечен на другом степенику на око 2м од трага бр. 17), траг бр. 19 (затечен је на поду непосредно испред улазних врата зграде), траг бр. 20 (затечен је на бетонској стази на око 1м од улазних врата зграде) и траг бр. 22, при чему се на свим наведеним траговима налазио биолошки материјал окривљеног.

Суд је у потпуности прихватио налаз и мишљење вештака судске медицине проф. др. Бранимира Александрића 13.11.2013. године оценивши га као стручно, јасно и образложено, те дато у свему у складу са правилима струке и науке, при чему је др Бранимир Александрић испитан на главном претресу од 03.09.2015. године и 02.12.2016. године,

детаљно одговорио на сва питања и у потпуности остао при свом налазу и мишљењу. Из наведеног налаза и мишљења суд је утврдио начин и механизам задобијања свих повреда које су констатоване код оштећеног, узрок [REDACTED], место задобијања повреда и место смрти, предмет и средство којим су оштећеном нанесене описане повреде, као и међусобни положај тела окривљеног и оштећеног у тренутку задобијања повреда.

Суд је у целости прихватио писани налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра проф. др Ратка Ковачевића од 23.09.2013. године, као и исказе вештака дате на главном претресу дана 16.07.2015. године, 22.10.2015. године, 21.04.2016. године, 02.12.2016. године и 07.12.2018. године, оценивши их као стручне, јасне и образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, при чему је вештак на сва питања бранилаца и суда дао јасне и детаљно образложене одговоре. Из наведеног вештачења суд утврдио психичко стање окривљеног у време извршења кривичног дела, при чему је суд ценио да је судски вештак дао налаз и мишљење у две варијанте, с обзиром да је окривљени давао различите одбране, па како је суд оценио записник о испитивању окривљеног од 21.06.2013. године као законит доказ, суд је прихватио да се окривљени у време извршења кривичног дела налазио у стању смањене урачуњливости до степена битног али не битно, која верзија вештачења је уједно и повољнија за окривљеног.

Суд је такође имао у виду да се судски вештак судске медицине др Бранимир Александрић изјашњавао о степену болова и страха који је претрпео оштећени критичном приликом, те да је судски вештак др Ратко Ковачевић специјалиста неуропсихијатријске струке, који је компетентан да вештачи постојање страха, па је суд одредио допунски заједнички налаз и мишљење др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића од 14.01.2019. године, који су вештачили стање [REDACTED] критичном приликом, односно степен страха и бола и да ли је окривљеном било познато у каквом се стању тада налазио оштећени, па је суд наведено вештачење прихватио као јасно, логично и образложено, с обзиром да су се у писаном заједничком налазу и мишљењу судски вештачи на детаљан и свеобухватан начин изјаснили о свим чињеницама које су од значаја, те су за свој налаз и мишљење дали јасне и аргументоване разлоге које је суд прихватио, а ради се о комисији судских вештака који су квалификовани за ову врсту вештачења, а вештак судске медицине и за ту област, а који су поступали у складу са правилима струке и науке, имајући при том у виду да су вештачи др Ратко Ковачевић и др Бранимир Александрић на главном претресу од 05.02.2019. године детаљно одговорили на сва питања и остали при свом налазу и мишљењу. Из наведеног је утврђено да је оштећени трпео физичке болове и страх високог интезитета, који су настали приликом задобијања прве убодине и трајали све до губитка свести.

Суд је у потпуности прихватио [REDACTED] и их као искрене, јасне и довољно одређене, те у битним елементима сагласне како међусобно тако и са осталим изведеним доказима, док је мање разлике у њиховим исказима у погледу појединих детаља на претресу суд оценио као последицу њихових субјективних својстава, способности да опазе детаље, задрже их у сећању, а потом по протеклу одређеног времена репродукују пред судом, посебно имајући у виду да је реч о полицајцима који по природи посла учествују у већем броју интервенција, те је, по налажењу суда, сасвим логично и прихватљиво да се не могу сетити појединих не тако важних детаља сваке интервенције, због чега исте нису утицале на доказну снагу њихових исказа. Наведени сведоци су дана 21.06.2013. године саслушали окривљеног у својству осумњиченог, и сачинили записник у свему у складу са законом, а у својим исказима су се

изјашњавали о њиховим улогама приликом саслушања окривљеног, ток и начин саслушања, што је све суд прихватио, при чему није прихватио примедбе окривљеног на њихове исказе.

Суд је такође прихватио [REDACTED] који је био бранилац по службеној дужности окривљеног Вујић Данијела приликом давања његовог исказа од 21.06.2013. године, при чему се сведок не сећа конкретних детаља тог саслушања окривљеног, али се уопштено изјашњавао о току и начину саслушања у свим предметима у којима поступа, [REDACTED] који су саслушавали окривљеног.

Суд је такође ценио [REDACTED] истакла имовинско правни захтев, па о истом није ни одлучивао.

Ценећи одбрану окривљеног суд је најпре имао у виду да је окривљени током поступка мењао своју одбрану. Прву верзију одбране је изнео 21.06.2013. године у просторијама МУП-а када је у битним деловима признао да је предузео радњу извршења кривичног дела, другу верзију је изнео на главном претресу 17.04.2014. године, када је изменио своју раније дату одбрану наводећи да је затекао мртвог оштећеног када је дошао, а на главном претресу од 12.10.2018. године је додао је видео и малолетно лице које изашло из стана оштећеног. Суд је сваку од верзија одбране ценио у повезаности са осталим изведеним доказима и закључио да је одбрана коју је оптужени изнео на главном претресу неуверљива, у супротности са другим изведеним доказима и усмерена на избегавање његове кривичне одговорности. Наиме, оптужени је на главном претресу навео да је по доласку у стан оштећеног, оштећеног затекао мртвог, због чега се у стану кратко задржао у трајању од једног до два минута. Даље је објаснио да је, пошто је закључио да је оштећени мртав на основу тога што се није померао, а свуда око њега је било крви, побегао "главом без обзира", не обавестивши никога о томе што је видео сматрајући да ће сви мислити да је он лишио живота оштећеног. Оваква одбрана оптуженог са главног претреса не уклапа се са траговима затеченим на лицу места. На основу налаза и мишљења комисије вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду, доц. др Кецкаревић Душана и доц. др Кецкаревић Марковић Милице од дана 27.08.2013. године утврђено је да бројни трагови крви фиксирани на лицу места и то како у стану оштећеног тако и у ходнику и на степеништу зграде у којој се стан налазио, потичу од оптуженог Вујић Данијела. Из одбране оптуженог изнете на главном претресу произлази да он није био повређен ни по доласку у стан оштећеног, а ни по одласку из истог, те да не може да да објашњење на који начин је дошло до тога да на месту догађаја буде пронађен његов ДНК материјал. Оваква одбрана оптуженог је неуверљива за првостепени суд, с обзиром да се из броја трагова крви и више места на којима су затечени, може са извесношћу закључити да је оптужени критичног дана био повређен, услед чега је дошло до отицања крви у виду капљица. Суд је као битну чињеницу даље ценио да је предметним налазом утврђено да је оптужени Вујић Данијел, заједно са оштећеним [REDACTED] оприсио настанку ДНК трага са једне изгужване пакле цигарета марке „Ronhill“, затечене на око 1,30 м од [REDACTED], а у којој је била једна новчаница у апоену од 1 америчког долара и која је означена као траг бр. 5, при чему се на основу одбране оптуженог изнете на главном претресу не може објаснити како је дошло до тога да се на пакли цигарета која је припадала оштећеном нађе његов ДНК материјал. С обзиром да је оптужени износећи своју одбрану на главном претресу навео да је пушач, али да мисли да у стану оштећеног критичног дана није пушио, суд је на основу резултата вештачења Биолошког факултета и исказа др Душана Кецкаревића утврдио да на једном од два пикавца који су се налазили у пиксли која је затечена на лицу места нађен биолошки материјал оптуженог Вујић Данијела, чиме је оповргнута одбрана оптуженог изнета на

главном претресу да у стану оштећеног није пушио, и такође је доведена у сумњу тврдња оптуженог да се у стану задржао минут до два. Међутим чињенице које је окривљени навео на главном претресу, да је лежао потрбушке и да је било крви по целом стану, суд је прихватио, али је такве детаље окривљени могао да зна с обзиром да је био учесник критичног догађаја како је то објаснио у одбрани коју је дао у полицији.

У вези са исказом који је дао у полицији на записнику о саслушању осумњиченог, окривљени је на главном претресу навео да је такав исказ „скројила“ полиција, те да то нису његове речи и да је он записник само потписао, под притиском полиције. Међутим, суд није прихватио овакве наводе оптуженог изнете на главном претресу, имајући у виду да су такви наводи оптуженог неуверљиви и нелогични, јер и сам наводи да га полиција није тукла, а такође су оповргнути исказима испитани

је суд у потпуности прихватио је суду уверљиво и недвосмислено објаснио да су чињенице које су унете у записник и детаљи које је окривљени изнео, чињенице које они нису могли ни да знају нити да измисле, при чему је био присутан и јавни тужилац што даје додатну гаранцију за исправност предметног записника, јер тужилац не би дозволио да се у записник унесе нешто што није речено отврђен који је додао да је окривљени том приликом поучен о својим правима и добио је папир где су била написана сва његова права, да му је био омогућен поверљиви разговор са браниоцем у некој канцеларији у њиховој згради, који је по његовој слободној процени трајао око 30 минута, те да је био поучен о свим правима у поступку, након чега је оптужени изнео своју одбрану која је касније унесена у записник, и на њега нико није вршио притисак, односно, нико га није терао да призна извршење дела. Поред тога, читањем записника о саслушању осумњиченог Вујић Данијела од дана 21.06.2013. године суд је утврдио да је на истом констатовано да је опт. Вујић Данијел искористио своје право да прочита записник, након чега није имао питања, ни примедбе и исти је потписао. Све наведено је поткрепљено и који се изјашњавао о редовном току поступања у својству браниоца по службеној дужности. Суд је при одлучивању ценио и наводе завршне речи одбране да се из садржине и језичких фраза које су у записнику употребљене јасно види да се не ради о наводним речима оптуженог Вујић Данијела већ да је записник сачињено неко други. аснио да је када је осумњичени у конкретном случају износио своју одбрану у неометаном излагању, а након што је диктиран записник, он сам отклонио грешке у падежима и неке друге граматичке недостатке у његовом излагању и записник сачинио тако да буде коректно граматички састављен. У том смислу, суд сматра да чињеница да су на записнику отклоњени граматички недостаци ни на који начин не утиче на пуноважност и аутентичност истог с обзиром на то да се исправљањем овакве врсте недостатака не утиче на контекст и значење изнетог исказа.

Ценећи одбрану окривљеног коју је изнео у полицији 21.06.2013. године суд је нашао да се (за разлику од одбране са главног претреса) иста уклапа у остале изведене доказе и трагове затечене на лицу места. Наиме, оптужени је изнесећи своју одбрану у полицији објаснио да је нашао оглас да трансвестит нуди сексуалне услуге, те да је сутрадан око 12 часова са свог телефона позвао тај број и питао колико коштају његове услуге, што је суд прихватио имајући у виду да се у фотодокументацији у предмету види да је оштећени био мушкарац обучен у црну женску хаљину са женским ципелама које су имале штикле, а из листинга телефонске комуникације је утврђено да окривљени у својој одбрани навео да је његов 19.06.2013. године упућено два позива, од којих је први у 12:01:13 (како је и окривљени навео у својој одбрани око 12 часова) и други у 13:05:00 часова. При томе суд није прихватио

да је окривљени позивао са другог свог [REDACTED] том да је то у супротности са прибављеним листингом позива о [REDACTED] од ценио и прихватио наводе окривљеног, како је текао сусрет са оштећеним, да је са оштећеним, по доласку у стан, око петнаест минута разговарао, те да је у једном тренутку дошло до преговора о цени сексуалних услуга ради којих је дошао, па је он новчаницу од једног долара ставио у паклу цигарета која је припадала оштећеном, рекавши му да се ради о сто долара. Овакав исказ оптуженог, је у сагласности са налазом комисије ДНК вештачења, којим је утврђено да је на пакли цигарета оштећеног пронађен ДНК материјал оптуженог. А такође из чињенице да је на другом пикавцу цигарете (траг бр. 7) нађен биолошки материјал оштећеног, а који пикавац је био такође исте марке „Ronhil“, као и паклица цигара у којој се налазила новчаница од 1 долар, (са биолошким материјалом окривљеног, траг бр. 5) па је суд закључио да је управо та паклица припадала оштећеном, како то тврди и оптужени. Наиме, наведени исказ садржи уверљиво објашњење на који начин је дошло до преношења ДНК материјала оптуженог на паклу цигарета оштећеног и зашто се у пакли цигарета налазила новчаница од 1 долар. Оптужени је даље износећи своју одбрану у полицији објаснио да је оштећени након неког времена проверио ту новчаницу и схватио да се не ради о сто долара, због чега је започела свађа између њих двојице.

Објаснио је да је та свађа убрзо прерасла у физички сукоб, што је такође суд прихватио, као и да је окривљени донео у стан оштећеног часопис СКМ, а у који је завио нож, а који часопис је и пронађен на лицу места, док нож није пронађен, али је на основу налаза и мишљења судског вештака др Бранимира Александрића и обдукционог записника утврђено да је оштећени убодине задобио од оштрице ножа. Даље је суд прихватио одбрану оптуженог да је нож ухватио својом десном руком и убо оштећеног више пута заредом у пределу стомака, да је приликом убадања оштећеног, у једном тренутку, како га је држао својом левом руком, замахнуо десно, а да се оштећени одгурнуо, па је окривљени сам себе убо у домали прст леве руке. Оптужени је прецизирао да је оштећеног убоо четири или пет пута држећи нож у десној руци, а онда је нож пребацио у леву руку, с обзиром да га је оштећени држао за десну руку и шутирао га, па је убо оштећеног можда још два пута, те је, након што је оштећени престао да пружа отпор оптужени престао да га дира, што је све у сагласности са налазом и мишљењем судског вештака др Бранимира Александрића који такође описао начин и механизам задобијања повреда код оштећеног и утврдио да је већина повреда нанета у пределу груди и стомака, те да је повредилац нанео већину повреда десном руком, али да их је наносио и левом руком.

Оваква одбрана оптуженог, у битном је у сагласности са траговима затеченим на лицу места, те објашњава присуство крви оптуженог на месту догађаја. Наиме, на основу чињенице да из исказа оптуженог произлази да је оштећеног неколико пута у низу убадао ножем, док оштећени није имао никакво оруђе нити оружје којим би се одбранио, а што је сагласно и судско медицинским вештачењем проф. др Бранимира Александрића на основу којег је утврђено да је оштећени пружао активан отпор према оптуженом, јер је оштећени имао више одбрамбених повреда и то убодину у пределу леве подлактице, са њене спољне стране и једну секотину између палца и кажипрста леве стране. Поред тога, оптужени је износећи своју одбрану пред полицијом објаснио да је оштећени вриштао, да се у једном тренутку оштећени измакао и избегао да га оптужени убоде ножем, па је оптужени случајно сам себе убо у домали прст леве руке, чиме се на уверљив начин објашњава на који начин је дошло до тога да на више места на месту догађаја буду пронађени трагови крви оптуженог. Шта више, места на којима су пронађени трагови крви за које је утврђено да припадају оптуженом у сагласности су са начином на који је оптужени у полицији објаснио своје кретање након критичног догађаја. Тако је оптужени навео да се након изласка из стана

попео уз степенице, дошао до угла зграде, кренуо десно, па одмах лево у улицу одакле је после неких 200 метара скренуо у прву улицу десно. Трагови крви оптуженог пронађени су у ходнику, а непосредно у близини улазних врата стана затечен је траг број 12, затим, такође у ходнику траг бр. 13 и траг бр. 14, затим, на степеништу траг бр. 15 и траг бр. 16, на зиду ходника непосредно наспрам улазних врата сутерена траг бр. 17, затим, десно од улаза у зграду траг бр. 19 и траг бр. 20, а у наставку истог правца и траг бр. 22. Чињеница да је траг бр. 20, крв оптуженог, затечен у непосредној близини кључева означеним као траг бр. 21, за које је оптужени навео да је узео из стана оштећеног како би могао да отвори улазна врата сутерена указују да је и овај део одбране оптуженог изнете у полицији истинит. Такође је суд прихватио да је оптужени тог дана скинуо сву гардеробу са себе и бацио у канту, као и свој телефон, а што је суду уверљиво и логично, имајући у виду да гардероба оптуженог са траговима кривичног дела није нађена. Из свих наведених разлога суд је у погледу одлучних чињеница за кривично дело које се оптуженом ставља на терет прихватио одбрану коју је оптужени изнео у полицији.

Међутим, суд није прихватио одбрану оптуженог у делу да га је оштећени први физички угрозио тако што је почео да га шутира ногама на којима је имао обуvene ципеле на штиклу, да су му услед тог шутирања на стомаку остали трагови, што би се с обзиром на величину и дебљину штикле у таквој ситуацији основано могло очекивати, међутим, таква врста повреда код оптуженог није констатована (ни од лекара Градског завода за хитну медицинску помоћ, ни од лекара Клиничко болничког центра Земун Београд). Одбрани оптуженог у овом делу суд није поклатио веру и због тога што из изведених доказа произлази да је оптужени у стан оштећеног дошао очигледно очекујући да ће доћи до физиког сукоба, јер је већ у телефонском разговору са оштећеним добио информацију од оштећеног која је цена сексуалних услуга, односно, да је цена 30 евра за пола сата, а 50 евра за сат. Оптужени је са тим сазнањем отишао у стан оштећеног са намером да покуша да му за сексуалне услуге преда новчаницу од једног долара, уместо сто долара за који износ су преговарали и истовремено је оптужени у стан оштећеног понео нож, завијен у часопис (ЦКМ који је и пронађен у предметном стану), што указује на спремност оптуженог да се са оштећеним физички обрачуна употребом истог. Суд је ценио објашњење оптуженог да је у стан оштећеног донео предметни нож у случају да га нападне више лица с обзиром да није знао код кога иде у стан, међутим, суд таквој одбрани оптуженог није поклатио веру јер је контрадикторна самој себи, имајући у виду да је окривљени употребио нож иако је оштећени био сам, при чему није имао оруђе нити оружје. Тим пре, што и број убоина које је оптужени нанео оштећеном, такође оповргава његову одбрану која иде за тим да је оштећеном нанео повреде у намери да одбије напад оштећеног. На основу свих напред наведених чињеница утврђено је да је одбрана коју је оптужени изнео у полицији у сагласности са изведеним доказима осим у делу да је критичном се приликом бранио од оштећеног који га је напао.

Такође, суд је ценио и наводе завршне речи одбране који се односе на чињеницу да није пронађен нож којим је извршено кривично дело које се оптуженом ставља на терет иако је оптужени, наводно указао полицији где је предметни нож бацио. Чињеница да нож којим је извршено кривично дело није пронађен, није била довољна да првостепени суд доведе до другачијег закључка у овој кривично правној ствари, имајући у виду да је предметни нож оптужени бацио у шахту, што представља тешко приступачно место, чиме се може објаснити зашто није пронађен од стране полиције. По оцени првостепеног суда, са извесношћу је утврђено да је оптужени нанео оштећеном повреде на начин на који је описао у полицији, док је са друге стране, на основу обдукционог записника број С- 531/2013 од дана 16.09.2013. године и на основу судско медицинског вештачења судског вештака др

Бранимира Александрића од дана 13.11.2013. године, неспорно утврђено да је смрт [REDACTED] наступила управо услед повреда нанесених дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, односно ножа. При томе, оптужени је дужину сечива ножа определио у распону између 12- 13 цм, која процена је веома близу процени судског вештака др Бранимира Александрића који је дужину сечива определио на око 15 цм. Релативно мала разлика у опредељењу дужине сечива од стране судског вештака у односу на процену оптуженог се може објаснити тиме да оптужени, слободно оцењујући дужину сечива, исту није могао сасвим прецизно да определи. Такође, познато је да дужина убодног канала може да превазилази дужину сечива у случајевима када је убоина нанесена услед снажног притиска, када оштрица допире дубље у тело жртве него што је дугачка, посебно имајући у виду да је на основу налаза и мишљења проф. др Ратка Ковачевића утврђено да се оптужени у време извршења кривичног дела налазио у стању афекта гнева средњег интензитета.

Оценом изведених доказа појединачно и у међусобној вези, те анализирајући изведене доказе у склопу одбране окривљеног Вујић Данијела, суд је утврдио чињенично стање ближе описано у изреци пресуде. Наиме, време и место извршења кривичног дела суд је утврдио на основу службене белешке о форензичком прегледу лица места ОКТ од 20.06.2013. године, као и допунског заједничког налаза и мишљења др Ратка Ковачевић и Бранимира Александрића од 14.01.2019. године. Да се окривљени налазио критичном приликом у стану оштећеног суд је утврдио на основу одбране окривљеног, као и на основу вештачења биолошких трагова Биолошког факултета у Београду К.бр.6488/13 од 27.08.2013. године. Чињенице које су претходиле извршењу кривичног дела, претходни договор оптуженог са оштећеним, узрок физичког сукоба, и предмете које оптужени понео са собом у стан оштећеног суд је утврдио на основу одбране оптуженог коју је дао на записнику о саслушању осумњиченог у полицији од 21.06.2013. године, прибављеног листина телефонских позива од телекома и затечених трагова на лицу места. Начин на који је оптужени извршио кривично дело, као и повреде које је нанео оштећеном, механизам и средство којим их је нанео, положај тела оптуженог и оштећеног том приликом и узрок смрти оштећеног, суд је утврдио на основу налаза и мишљења судског вештака судске медицине др Бранимира Александрића од 13.11.2013. године са свим изјашњењима на главном претресу и обдукционог записника ИСМ бр.531/2013 од 20.06.2013. године.

Суд је, на основу утврђеног чињеничног стања, утврђујући правну квалификацију радњи окривљеног Вујић Данијела, нашао да се у радњама окривљеног стичу сви елементи кривичног дела убиство из члана 113 КЗ. Наиме, имајући у виду напред утврђено чињенично стање, суд је несумњиво утврдио да је окривљени у више наврата ножем убо оштећеног како је то утврђено у изреци пресуде, те како је из обдукционог записника од 20.06.2013. године и налаза и мишљења судског вештака др Бранимира Александрића утврђено [REDACTED] смрт [REDACTED] и да је наступила услед губитка велике количине крви из пресечених крвних судова, дуж канала убодине и прободина унутрашњих органа – срца, левог плућног крила, слезине, јетре и оба бубрега, као и дуж канала убодине и секотине на левој руци, то је суд закључио да је окривљени Вујић Данијел [REDACTED] [REDACTED] ме је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ.

При томе суд је имао у виду правну квалификацију коју је навео тужилац, да се ради о кривичном делу тешко убиство из члана 114 КЗ, те да је оптужени лишио живота оштећеног на свиреп начин. Наиме, свирепост као обележје кривичног дела тешког убиства има своју објективну компоненту која се огледа у нашошењу непотребних патњи жртви и субјективну компоненту која се састоји у намери оптуженог да мучи жртву, испољавању

неосетљивости према патњама жртве и безосећајности, као и да је свестан да жртви наноси теже или дуготрајне патње. У том смислу, суд је пре свега, анализирао да ли су у конкретном случају испуњена објективна обележја предметног кривичног дела. Утврђујући предметну чињеницу, суд је имао у виду налаз и мишљење судског вештака судске медицине проф. др Бранимира Александрића од 13.11.2013. године и његово изјашњење на главном претресу, затим налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра др Ратка Ковачевића са његовим изјашњењем, те наводима да је вештачење телесних болова у домену судске медицине, а да је вештачење страха у домену психијатрије, па је суд посебно ценио и прихватио заједнички налаз и мишљење др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића из којих је утврдио да је оштећени трпео физичке болове и страх високог интензитета, који су настали приликом задобијања прве убодине и трајали све до губитка свести. С тим у вези др Бранимир Александрић је појаснио да су 11 убодина по трупу и 3 одбрамбене нанете сукцесивно једна за другом у кратком временском интервалу који је трајао од 15 до 20 секунди, а проценио је да је помућење свести наступило на око минут до минут и по након задобијања последње повреде, а да је смрт наступила највише од 3 до 5 минута након задобијања последње повреде. Суд је ценио да се судски вештак Бранимир Александрић и раније изјашњавао о временским интервалима са мањим разликама, али је прихватио наведено имајући у виду да се изјашњавао након комисијског вештачења са судским вештаком неуропсихијатром др Ратком Ковачевићем, па је имао у виду и психолошки аспект оштећеног. Такође, је суд прихватио наводе судског вештака др Ратка Ковачевића који је објаснио да је оштећени у моменту задобијања повреда трпео примарни страх који се јавља код особе која задобија телесне повреде (а секундарни страх би се јавио да је оштећени преживео и представља страховање за исход лечења). С обзиром да је из вештачења судских вештака др Ратка Ковачевића и др Бранимира Александрића утврђено да је оштећени трпео физичке болове и страх високог интензитета од задобијања прве убодине све до губитка свести, односно да су исти трајали 15 до 20 секунди (за време задобијања повреда) и још око минут до минут и по (након задобијања последње повреде све док није наступило помућење свести), то је суд закључио да су претрпљени страхови и болови, били краћег трајања, односно краћег од два минута те да такве патње представљају уобичајене патње кроз које жртва пролази за време лишења живота, на начин и средством као у конкретном случају, односно ножем.

При томе суд је имао у виду став Апелационог суда у Новом Саду, изражен у одлуци Кж. I 188/11 и Апелационог суда у Београду изражен у одлуци Кж. I 5137/11 од 01. децембра 2011. године у којем је указано да чињеница да је оптужени задао велики број убодних рана оштећеном, не може сама по себи да буде разлог да суд квалификује дело као тешко убиство на свиреп начин. Уз то, другостепени суд је указао на то да чињеница да је смрт оштећеног наступила веома брзо представља околност која указује да болови које је оштећени трпео не превазилазе интензитет патњи редовно везаних за лишење живота, док из пресуде Апелационог суда у Београду такође произлази да број удараца не мора аутоматски значити да се ради о убиству на свиреп начин.

Суд је даље анализирао да ли из поступања оптуженог произлази да је имао намеру да код оштећеног изазове страх максималног интензитета, до степена ужаса, тј. да га мучи, односно, да ли је оптужени остварио субјективну компоненту свирепости. Утврђујући предметну чињеницу, суд је на главном претресу испитао судског вештака проф. др Ратка Ковачевића који је навео да оптужени уопште нема медицинско образовање за процену бола и страха код оштећеног, и када је у питању свест оптуженог, да процени коју врсту повреда наноси оштећеном у време када му је наносио више убода ножем у предњи део тела, оптужени као просечно интелигентна особа је свакако знао да наносење убода ножем представља тешко телесно повређивање, које угрожава живот оштећеном, не може да

одговори на питање да ли је оптужени том приликом имао увид у психичко стање оштећеног и које патње је том приликом оштећени доживљавао, јер би то била конструкција. Стога из налаза и мишљења судског вештака проф. др Ратка Ковачевића произилази да у конкретном случају није могуће на известан начин утврдити да ли је оптужени имао свест да мучи оштећеног, и да му наноси непотребне патње које превазилазе свако лишење живота. Поред тога, чињеница да је судски вештак проф. др Ратко Ковачевић утврдио да оптужени има дисоцијални поремећај личности, те да је оштећеном све повреде нанео сукцесивно једну за другом у кратком временском интервалу од 15 до 20 секунди, које је определио судски вештак проф. др Бранимир Александрић, те да га након тога није дирао, што произилази из одбране окривљеног дате у полицији, то суд није могао несумњиво да утврди да је оптужени ишао за тим да мучи [REDACTED] име, судски вештак проф. др Ратко Ковачевић је објаснио да дисоцијални поремећај личности карактеришу висок ниво основне напетости, низак праг на стресове, тј. брзо и импулсивно реаговање у конфликтним ситуацијама, затим тежња да на сваки начин задовоље своје потребе и прохтеве, који су претежно нагонског карактера и коначно склоност ка асоцијалном и криминалном деловању, с тим што је једна од кључних особина особа са дисоцијалним поремећајима личности сиромашна и недиференцирана емоционална сфера личности. Са тим у вези, чињеница да је оптужени, након што је дошло до сукоба између њега и оштећеног, у једном кратком временском интервалу оштећеном нанео бројне повреде, то по оцени првостепеног суда, представља манифестацију структуре личности оптуженог који је извршењем предметног кривичног дела реаговао на конфликт између њега и оштећеног, а не хтења да оштећеном нанесе повреде и патње које превазилазе свако лишење живота, нити жеље да жртви задаје муке и патње. Имајући у виду све наведено, првостепени суд сматра да током поступка није несумњиво доказана намера оптуженог да мучи оштећеног, односно, да му наноси непотребне патње, нити да мрцвари жртву. Суд је приликом одлучивања поступао у складу са одредбом чл. 16 ЗКП-а да пресуду може засновати само на основу чињеница у чију је извесност уверен и да сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, постојање обележја кривичног дела решава у корист окривљеног. Како је за квалификацију убиства као тешког убиства на свиреп начин потребно да објективна и субјективна компонента буду кумулативно испуњене, а како по оцени првостепеног суда, како је напред објашњено, субјективна и објективна компонента нису несумњиво доказане, суд није могао прихватити правну квалификацију тужилаштва. У том смислу, како су се, по оцени првостепеног суда, у напред описаним радњама оптуженог Вујић Данијела стекла сва обележја кривичног дела убиство из члана 113. КЗ-а, то је суд оптуженог за то дело и огласио кривим.

У погледу кривичне одговорности опт. Вујић Данијела, суд је утврдио да је опт. Вујић Данијел кривично дело убиство извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, а што је утврђено на основу налаза и мишљења судског вештака др Ратка Ковачевића од дана 16.07.2015. године као и на основу радњи које је оптужени предузимао а које су претходно ближе описане. С тим у вези суд како је суд прихватио одбрану окривљеног коју је дао у полицији у одлучним чињеницама, суд је такође и прихватио наведени налаз и мишљење судског вештака, управо према верзији догађаја који је окривљени описао у полицији, која верзија налаза је уједно и повољнија за окривљеног. Међутим, суд је утврдио и то да оптужени Вујић Данијел није имао свест и вољу уперену на то да [REDACTED] ци живота на свиреп начин, како му се то предметном оптужницом ставља на терет,

Такође, суд је утврдио и да је оптужени предметно кривично дела извршио са директним умишљајем и то тако што је био свестан да ће својим радњама оштећеног

..... ти живота, при чему је знао да ће на напред описани начин услед убодина и прободина унутрашњих органа, срца, левог плућног крила, слезине, јетре и оба бубрега, као и дуж канала секотине на левој руци, наступити смрт код оштећеног, а такође је знао да тиме чини кривично дело које је законом забрањено, имајући у виду да је и раније одговарао за лишење живота другог лица, па је и поред тога хтео извршење предметног кривичног дела. Ове чињенице суд је утврдио како на основу радњи које је оптужени предузимао тако и на основу околности под којима је ово учинио, а како је то већ претходно описано.

Дајући правну оцену овако утврђеном чињеничном стању суд је, не дирајући у идентитет оптужнице, изменио чињенични опис и правну квалификацију дела и с обзиром на спроведени доказни поступак утврдио да су се у радњама опт. Вујић Данијела стекла сва битна обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ- а, извршеног на начин, на месту и у време као у изреци ове пресуде, односно, да је оптужени Вујић Данијел лишио живота Суд није могао прихватити правну квалификацију ВЈТ-а у Београду којом је оптуженом Вујић Данијелу стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 1 КЗ- а, имајући у виду да јавна оптужба није на извесан начин доказала да је оптужени извршио предметно кривично дело, а што је суд детаљно образложио. С обзиром на напред наведено, суд је поступао у складу са чл. 16 ЗКП- а, којим је предвиђено да суд пресуду може засновати само на чињеницама у чију је извесност уверен.

С обзиром да није било околности које би искључивале његову кривичну одговорност, суд је оптуженог Вујић Данијела огласио кривим за наведено кривично дело.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције суд је ценио све околности из чл. 54 КЗ-а, па је као отежавајуће околности на страни оптуженог суд имао у виду чињеницу да је оптужени раније више пута осуђиван, при чему је последњи пут осуђен на казну затвора у трајању од 20 година од којих је издржао 18 година, те да је у веома кратком року након издржане казне извршио кривично дело које му се предметном оптужницом ставља на терет, док је већ сутрадан извршио друго кривично дело и то убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ- а, за које дело је правноснажно осуђен, што по оцени првостепеног суда указује да претходно изречена казна очигледно није постигла сврху специјалне превенције. У том смислу, имајући у виду наведене отежавајуће околности, као и олакшавајуће околности да се окривљени у време извршења кривичног дела налазио у стању смањене урачунљивости али не и битно, суд је окривљеног Вујић Данијелу, на основу одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54, 60, 62 и 63 КЗ, за напред наведено кривично дело убиство из члана 113 КЗ-а утврдио казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, за кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ по пресуди Вишег суда у Београду К.бр.916/13 од 31.01.2017. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.569/17 од 05.09.2017. године узео као утврђену казну затвора у трајању од 8 (осам) година, па му је изрекао јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21.06.2013. године када је лишен слободе, до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Имајући у виду тежину кривичног дела као и околности под којима је дело учињено, и висину запрећене казне, при чему суд сматра да ће се овако одмереном казном постићи циљеви како специјалне, тако и генералне превенције, те да ће се на овај начин у

смислу чл. 42. КЗ-а, окривљени убудуће одвратити од вршења кривичних дела, као и да ће утицати на друге да не чине кривична дела и изразити друштвена осуда за кривично дело, постићи јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Одлуку да оптуженог у целини ослободи плаћања трошкова кривичног поступка суд је донео на основу чл. 264 став 4 ЗКП- а, узимајући у обзир чињеницу да се оптужени налази у притвору, те да му је исти продужен до упућивања на казну затвора, због чега је суд закључио да би плаћањем ових трошкова у целини или делимично било доведено у питање издржавање оптуженог, па је одлучио на наведени начин.

Записничар
Јелена Вулићевић

Председник већа - судија
Оливера Пајић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.